BOLŞEVİK PARTİ İNŞASI İÇİN - JÎ BO SAZBÛNA PARTİYA BOLŞEWÎK

BOLŞEVİK PARTİZAN

Bütün ülkelerin işçileri birleşiniz! • Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşiniz!
Karkerên hemû welatan yekbin! • Karkerên hemû welatan u gelên bindest yekbin!

• Sayı / Hejmar: 185 • Ekim / Cotmeh 2019 • Fiyatı / Biha: 5 TL

FAŞİST TÜRK DEVLETİ ROJAVA'YA KARŞI İŞGAL SAVAŞINI BAŞLATTI!

SÖMÜRGE SAVAŞINA KARŞI DİRENİŞ GÖREVDİR!

YAŞASIN DEVRİMCİ DİRENİŞ!

İÇİNDEKİLER

3 FAŞİST TÜRK DEVLETİ ROJAVA'YA KARŞI İŞGAL SAVAŞINI BAŞLATTI !
SÖMÜRGE SAVAŞINA KARŞI DİRENİŞ GÖREVDİR! YAŞASIN DEVRİMCİ DİRENİŞ!
4 "BARIŞ PINARI" İŞGAL SAVAŞI ÜZERİNE
7 "TERÖRİZME KARŞI MÜCADELE" ADINA HALKLARA KARŞI
EMPERYALİST SALDIRILAR GİDEREK ARTIYOR!
TERÖRİSTLERİN "TERÖRİZME" KARŞI SAVAŞI
12 SÖMÜRGECİ İŞGAL SAVAŞINA HAYIR!
16 FAŞİST T.C. DEVLETİ ROJAVA'YI İŞGALE BAŞLADI!
İŞGALE DERHAL SON VERİLMELİDİR!
17 SOSYAL MEDYADAN
18 RÜZGÂR EKEN FIRTINA BİÇECEKTİR!
SÖMÜRGECİ SAVAŞA HAYIR!
19 DAVA

BOLŞEVİK DEVRİM
22 GÜN BATI KÜRDİSTAN'IN İŞGALİNE DUR DEME GÜNÜDÜR!

STÊRKA BOLŞEWÎK
24 AÇLIK GREVLERİNİN SONLANDIRILMASI ÜZERİNE

30 İTLERİN SALINDIĞI, TAŞLARIN BAĞLANDIĞI KÖY... YA DA HUKUK MU, GUGUK MU?
31 NE CUMHUR İTTİFAKI NE MİLLET İTTİFAKI! TEK YOL DEVRİM!
32 "NEFES MOLASI" MI?
33 SERMAYE SEN NERELİSİN?
34 MİLLİYETÇİLİK HALKLARI BİRBİRİNE BOĞAZLATMA SİYASETİDİR!

PARTİ PROPAGANDASINDAN
36 "BARBARLIĞA KARŞI TEK KURTULUŞ YOLU DEVRİM VE
SOSYALİZM!" İÇİN MÜCADELEYE!
37 KAYYUMA HAYIR! SEÇİLMİŞ BELEDİYE BAŞKANLARI
DERHAL GÖREVLERİNİN BAŞINA DÖNMELİDİR!
38 İSTANBUL DEPREMİ, DEVLETİN NİTELİĞİNİ BİR KEZ DAHA GÖZLER ÖNÜNE SERDİ

BOLŞEVİK PARTİZAN

V.i.S.d.P. &Yazışma Adresi: K. İnan
Postale No: 287, 67000 France

İnternet: **www.bolsevikparti.org**
E-Mail: **info@bolsevikparti.org**

Fiyatı: 5 TL, £ 2.50, 3 EURO

Sosyal medyada da yazılarımız yayınlanmaktadır. Bizi sosyal medya üzerinden de takip edebilirsiniz. Adreslerimiz şöyledir:
https://**twitter.com/BolsevikP**
https://t**witter.com/BolsevikD**
https://**twitter.com/SterkaB**

FAŞİST TÜRK DEVLETİ ROJAVA'YA KARŞI İŞGAL SAVAŞINI BAŞLATTI ! SÖMÜRGE SAVAŞINA KARŞI DİRENİŞ GÖREVDİR!

YAŞASIN DEVRİMCİ DİRENİŞ!

9 Ekim 2019 sömürgeci faşist Türk devletinin tarihine yeni bir kara sayfa olarak eklendi.

Harekâtın başladığını resmen açıklayan RTE, utanmazca "Barış Pınarı" adını verdikleri hunhar işgal savaşının "Suriye'nin kuzeyinde PKK/YPG ve DEAŞ terör örgütlerine karşı" olduğunu söylüyor! Bu büyük bir yalan! Bölgede DAİŞ'in olmadığını, onları en başta bizzat YPG savaşçılarının oralardan söküp attığını bütün dünya biliyor. Faşist Türk devletinin savaşı İslamcı DAİŞ teröristlerine karşı bir savaş değil. Bu savaş PYD önderliğinde Rojava'da yaratılmış olan demokratik özyönetim sistemini yıkmak, faşist T.C. devletinin güney sınırlarını mümkün olduğunca büyütmek için yürütülen sömürgeci işgal savaşıdır.

RTE Türk egemen sınıfları adına yaptığı savaşı başlatma açıklamasında:

"Oluşturacağımız güvenli bölge sayesinde Suriyeli sığınmacıların ülkelerine dönmelerini sağlayacağız. Suriye'nin toprak bütünlüğünü koruyacak, tüm bölge halkını terörün pençesinden kurtaracağız" diyor!

Yalan söylüyor.

Onun "Güvenli Bölge" dediği alan, savaşla işgal edilecek, sınırları emperyalist büyük güçlerle pazarlıklarla belirlenecek olan alandır. Alanda "güvenlik" yalnızca faşist T.C.'nin bölgedeki varlığını kabul edenler için olacak; işgale karşı çıkanlar yoğun faşist terörün hedefi olacaktır.

RTE'nin "teröristler" diye adlandırdıkları, Kürt ulusal kurtuluş hareketinin savaşçılarıdır. Suriye'deki savaşta, haklı –demokratik yanı olan savaş yürüten güçtür bunlar.

RTE, savaşın Suriyeli sığınmacılar için yapıldığı masalını anlatıyor. Bu büyük bir yalan. Onların derdi Suriyeli sığınmacıların ülkelerine dönmesini sağlamak adına, Suriye'de işgal ettikleri alanlarda egemen olmak! Bunu da "Suriye'nin toprak bütünlüğünü koruma" adı altında yapıyorlar. Suriye topraklarını, onun toprak bütünlüğünü koruma adına işgal etmek yalanın utanmazlığından başka bir şey değildir.

Aslında uzun süredir büyük gürültü ile yapılacağı ilan edilen "Cumhuriyet tarihinin en büyük askeri harekâtı", emperyalist büyük güçlerle yapılan pazarlıklar ertesinde başlatıldı.

Bir kez daha emperyalistlerden "dost" olmayacağı, onların çıkarları temelinde, güya destekledikleri halkları her zaman satabilecekleri görüldü.

Şimdi artık söz bitmiştir!

Bütün demokratlar, devrimciler, en başta işçi sınıfı, elindeki her türlü araçla ve her yöntemle bu haksız, yayılmacı, işgal savaşına hayır demelidir.

Gün direnme günüdür.

Gün, bütün işçiler ve emekçiler açısından, Kürt ulusunun ulusal kurtuluş mücadelesinin yanında olma günüdür.

Gün Türk faşizmine karşı isyan günüdür!

9 Ekim 2019

“BARIŞ PINARI” İŞGAL SAVAŞI ÜZERİNE

Savaş ve barış birbirini tamamlayan kavramlar. Her iki kavramın içeriği doldurulurken sınıf bakış açısından uzaklaşıldığında mevcut egemen güçlerin yedeğine düşme ve onların kabına su taşıma kaçınılmaz sonuçtur.

Sınıf bilinçli işçiler her savaşa somut olarak yaklaşır. Savaşlarda haklı/haksız savaş ayrımı yapar.

Sömürü sisteminin bekası ve devamı için sürdürülen tüm savaşlar, kimim başlattığı, kimin ilk saldıran olduğu vb. den bağımsız olarak haksız/lanetlenmesi gereken, emekçilerin hiçbir çıkarı olmayan savaşlardır. Yani bizim savaşımız değildir.

T.C. devletinin Fırat'ın doğusunda Batı Kürdistan toprakları içinde esas olarak PYD/YPG önderliğinde Suriye Demokratik Kürt Güçleri'ne karşı yürüttüğü savaş, biz emekçilerin hiçbir çıkarı ve menfaati olmayan bir haksız, işgal savaşıdır. Onun için bu işgal savaşına karşı sesimizi yükseltmek, bütün gücümüzle HAYIR demek sınıf çıkarlarımız gereğidir.

Savaş, 19. yüzyılda yaşamış Prusyalı General Clausewitz'in dediği gibi *"siyasetin başka araçlarla sürdürülmesidir"*. Siz bugün o "başka araçları" yaşama karşı ölüm kusan-saçan silahlar olarak anlayabilirsiniz. 2018 yılında mavi gezegende geri gelmeme koşulu ile 1 trilyon 800 milyar dolar askeri harcamalar için kullanıldı. Bu harcamada lider ABD'dir. T.C. devleti 2018'de askeri harcamalarını %24 artırarak silahlanma için 19 milyar dolar harcamıştır. Yani bugün kü "Barış Pınarı" vb. savaş yatırımları hep önceki yıllara dayanır. Bütçelerdeki deliğin büyümesindeki etmenlerden biri de savaş araç gereçleri için yapılan ödemelerdir. Hayatın her alanında yapılan zamların nedenlerinden biri de ölüm kusan araç gereçlere yapılan ödemelerdir.

Bizim olmayan savaşların giderleri de yine bize ödetilir. Cephe gerisinde öncelikle işçilerden, emekçilerden kesilen vergiler ile ödenir savaş giderleri. Cephede ön safta ölende bizdendir. İstisnaların kaideyi bozmaması koşulu ile hiçbir zaman hiçbir yerde masa başında savaş kararı alanlar ve onların evlatları cephede o çok övdükleri "şehit" mertebesine ulaşamazlar, "gazi" olamazlar. "Şehit" olan da "gazi" olan da emekçiler ve onların evlatlarıdır. "Barış Pınarı" savaşında da durum budur. Bizim itirazımız da tam da bunadır. Onun için bu savaşa HAYIR diyoruz! Kuzey Kürdistanlı ve Türkiyeli işçilerin ve emekçilerin Suriye'deki, Irak'taki sınıf kardeşleri ile bir derdi yok, tam tersine bizlerin çıkarlarımız ve düşmanımız bir!

Egemenler tarafından sahtekârca "Barış Pınarı" diye adlandırılan savaşın iki tarafı var. Biri işgalci, sömürgeci faşist T.C. devleti ve onun ordusu. Diğeri ise T.C. devleti tarafından "*terörist*" olarak ilan edilen YPG/PYD/SDG. Sırtını 2015'in ikinci yarısından bu yana ABD emperyalistlerine dayamış olmalarına rağmen, şimdi ihanete uğrayan YPG/PYD/SDG kendini, etki alanında yaratmış olduğu demokratik kazanımları, başta Rojava'da kurulan sistemi savunan Kürtler olmak üzere, bölge halklarını savunma konumundadır. ABD emperyalizmi, baş düşman ilan ettiği IŞİD'e karşı savaşta Kürtleri kara gücü olarak kullandı. Sömürgeci T.C. en başından itibaren PYD ve YPG'nin ABD

tarafından "desteklenmesi"nden rahatsızdı. Gelinen son noktada ABD'nin isteğinin tersine işgal savaşını başlatacağını gördüğünde, ABD emperyalizmi, bölgedeki askerlerini geri çekerek, işgal saldırısına yeşil ışığı yaktı, Kürtleri sattı. Bundan çıkarılması gereken sonuç şudur: Emperyalizmde dostluk yoktur, çıkarlar vardır. Çıkarlar sona erdiğinde dostlar satılır. Şimdi PYD/YPG önderliğinde SDG, Rusya'nın kontrolü altındaki faşist Baas/Esad rejimi ile anlaştı. Faşist Esad rejimi ile anlaşma aslında Rojava'da Suriye devletinden bağımsız bir iktidar alanı iddiasının sonudur. Hızlı gelişmeler yaşanıyor. Önümüzdeki dönemde neler olabileceğini daha iyi görebileceğiz.

Faşist T.C. devletinin bu işgal savaşındaki en önemli gerekçesi Fırat'ın doğusunda Kuzey Suriye topraklarındaki Kürt egemenliğini engellemektir. IŞİD ile savaşarak Suriye iç savaşının yarattığı boşluğu dolduran ve geniş bir alanda özerklik sağlayan Kürtler, T.C. devletine göre bir tehdit unsurudur! Oluşabilecek bir Kürt devletinin tohumlarını içinde barındırmaktadır. T.C. devleti "bu tehdidi!" engellemek için 30 km derinliğinde 495 km uzunluğunda bir tampon/güvenlik bölgesi oluşturmak istemektedir!

"Barış Pınarı" savaşının masa başında kurulan ve ilan edilen planına göre;

İşgal edilecek 30 km derinlik ve 495 km uzunluğundaki 14.850 km^{2}lik alana Türkiye'deki Suriyeli sığınmacılar yerleştirilecek! Savaşılan bu bölgeye yerleştirmek istedikleri sığınmacı kendi söylemlerine göre başlangıçta 1 milyon, süreç içinde 2 milyonun üzerinde "kendi istekleri" ile "kendi topraklarına geri dönecek olan" insanlardır. Bu insanların önemli bölümü Arap ulusundandır. Yani dertlerinden biri bölgenin demografik yapısını değiştirmek bölgedeki Kürtlerin oranını düşürmektir. Aslında bu bölgeyi Araplaştırma politikası güden Suriye Baas/Esad rejiminin de işine gelir.

Savaş emrini verenlere göre; "Barış Pınarı" ile düşmanlıklar azalacak, dostluklar çoğalacak, bölgedeki her ulustan insanlar "herkes" birbirini kucaklayacak! Gerçekte ise yürütülen savaş insanları birbirine daha çok düşman ediyor, daha fazla kin tohumları ekiyor.

İşgal savaşında, topraklarını ve yaşam alanlarını terk eden insan sayısı şimdiden 100 binlere ulaşmıştır. Türk hâkim sınıfları ve onların kafatasçı faşist siyasi temsilcileri "*Suriye'nin toprak bütünlüğünü*" dillerinden düşürmezken yalandan yüzleri bile kızarmaz! Ganimet ve işgalci Osmanlıyı ecdatları olarak görenlerin "*yola devam*" ile yaptıkları da farklı değildir. 1930'lı yıllarda Hatay'da yaptıklarının aynısını Fırat'ın doğusunda Kuzey Suriye topraklarında yapma arzularını hayata geçirme eylemidir "Barış Pınarı" Savaşı.

İşgal savaşında havadan ve karadan yapılan bombardımanlarla ölüm kusulmakta, yaşam telef ve felce uğramaktadır. Köyler haritadan silinmektedir. Savunmasız sivil ölümleri savaşın gerçekliğidir. Bölge insanının yarattığı değerler yerle bir edilmektedir. "Milli Suriye Ordusu" barbar katilleri önde, gerisinde "Mehmetçik" ile tam da hasat zamanı zeytin tarlaları talan edilmektedir. Bölge haklarının yıllık ürünleri tarumar edilmektedir. "Barış Pınar"ının musluklarından ölüm-yıkım talan akmaktadır.

Her savaşta olduğu gibi ilk ölen gerçekler olmuştur. Neyin doğru neyin yalan olduğunu tespitin mümkün olmadığı milliyetçiliğin tavan yaptığı bir savaştır "Barış Pınarı" savaşı! Her yandan akan kara propagandanın veba gibi yayıldığı emekçilerin milliyetçilikle zehirlendiği bir savaşın adıdır "Barış Pınarı" savaşı!

BM Güvenlik Konseyi'nde yine beklenen sonuç çıkmıştır, kınama istemi ABD ve Rusya'nın vetolarına takılmıştır.

Bakmayın siz Avrupalı ve ABD emperyalistlerinin ambargo laflarına, dünya nice ambargolar yaşadı, el altından satılan silahların bini bin paradır. Bölgenin halkları işgale karşı direndikçe, kendi gücüne güvendikçe savaşın kaderi belirlenecektir. Rüzgâr eken fırtına biçer.

T.C. devleti sadece cephede değil cephe gerisinde de saldırgan bir şekilde savaşa HAYIR diyenleri copluyor, gaza boğuyor, gözaltına alıyor. Savaş karşıtı eylemlerin devlet terörü ile bastırıldığı savaşın adıdır "Barış Pınarı" savaşı! Faşist devlet tek sesin çıkmasını arzuluyor ama cılız da olsa ülkelerimizde her şeye rağmen başını kaldıran, faşist rejime dikleşen Türk milliyetçilik çemberini kıranlar olmuştur ve her zaman olacaktır. Varsın "*vatan hainliği*" suçlamasıyla direnenlere savaşa HAYIR diyenlere saldırsınlar. Tarih az sayıda da olsa bu savaşa da karşı olanları onurlandıracaktır! Gün boğucu havanın estiği milliyetçi duyguların şaha kalktığı bir ortamda, haksız sömürgeci, işgalci "Barış Pınarı" savaşına dur deme günüdür.

T.C. devletinin dünya çapında işgalci ilan edildiği, birkaç faşistin dışında söylemde protesto edildiği savaşın adıdır "Barış Pınarı" savaşı! Savaşın başkomutanının insan tacirliğinde geri durmadan "*açarız kapıları salarız 3,5 milyon Suriyeliyi Avrupa'ya*" diye tehditler savurduğu savaşın adıdır "Barış Pınarı" savaşı!

T.C. devletinin bekası için mecliste aynıların aynı yerde Türk milliyetçiliğinin şemsiyesi altında CHP'si, AKP'si MHP'si ve İyi Parti'nin sarmaş dolaş olduğu savaşın tezkeresinin HDP dışında onaylandığı savaşın adıdır "Barış Pınarı" savaşı!

Elbette savaş her zaman kaybetme ve kazanma olasılığını içinde taşır; sonucu garanti edilebilecek bir savaş henüz yaşanmamıştır. Güçler dengesine bakıldığında faşist T.C. devleti dişinden tırnağına kadar silahlıdır. Her şeye rağmen işgale karşı direniş te güçlenecektir. Emekçiler bu ve benzer savaşlardan gücünü çektiği an, saldırganların ve işgalcilerin kolu kanadı kırılır, cepheleri dağılır. Savaş ve işgale yeltenemezler.

Gün emekçilere bu vb. savaşların kendi savaşları olmadığını sabır ile anlatma zamanıdır! Bu işgal savaşı nasıl sonuçlanırsa sonuçlansın zararlı çıkacak olan bölge halklarıdır. Her durumda savaşın bedelini emekçiler ödeyecektir. Her savaşta olduğu gibi bu savaştan da kârlı çıkanlar başta silah tacirleri olacaktır. Saraylarında emir yağdıranların burnu bile kanamayacaktır. Olan yine bize olacaktır. Ateş bizlerin evine düşecek, sakat kalan yine bizlerden olacaktır. Yeni zamlar ile savaşın açtığı delikler kapatılmaya çalışılacak. Aşı ekmeği suyu azalan yine emekçiler olacaktır. Türk, Kürt, Arap emekçilerini birbirine kırdıran lanet sömürü düzenleri yıkılmadan bu dert ortadan kalkmaz.

Emeğin kurtuluşunun sosyalizm için kavgada olduğunu anlatanlara kulak ver! Senin davan ne Esad'ın ne Erdoğan'ın ne de Trump'ın davasıdır. Senin çıkarın onlarınki ile örtüşmez. Senin davan bunlar ve benzerlerinin iktidarına son verme kendi kaderine kendi eline alma davasıdır. Davanın adı sosyalizmdir. Ona giden demokratik yola yönel! Kendin için bir şeyler yap! Düşmanın ne Rojava'daki direnişçiler ne de Kürt ve Arap halk hareketini temsil edenlerdir.

Senin davan olmayan "Barış Pınarı" savaşına karşı çık! Sesini yükselt! İşgale dur de!

13.10.2019

“TERÖRİZME KARŞI MÜCADELE” ADINA HALKLARA KARŞI EMPERYALİST SALDIRILAR GİDEREK ARTIYOR!

TERÖRİSTLERİN “TERÖRİZME” KARŞI SAVAŞI

11 Eylül 2001’de, ABD’nin New York ve Washington kentlerinde, ABD emperyalizminin gücünün sembolü olan Dünya Ticaret Merkezi ve ABD Savaş Bakanlığı (Pentagon) binalarına yönelik kaçırılmış uçaklarla intihar eylemleri gerçekleştirildi. Saldırılar sonucu Dünya Ticaret Merkezi’nin ikiz kuleleri ve Pentagon’un bir bölümü yanarak çöktü. Binlerce insan bu eylemler sonucu yaşamını yitirdi. Dünya Ticaret Merkezi ve ABD Savaş Bakanlığı binalarına karşı yönelen eylemler, emperyalistler açısından bu eylemler ezilen halklara ve tüm emekçilere karşı yeni saldırıların gerekçesi yapıldı.

Ekim 2001’de Afganistan işgal edildi. İşgalin üzerinden 18 yıl geçmesine rağmen Taliban hâlâ dize getirilemedi. ABD emperyalizmi “terörizmle savaş”, “demokrasi ihracı” ve “halkları özgürleştirme” gerekçesi ile Afganistan’ın ardından 2003’te Irak’ı işgal etti. Saddam devrildi. ABD emperyalizmine göre Saddam yönetimi kitle imha silahlarına sahipti ve Irak’ta El Kaide’yi barındırıyordu! Fakat bu konuda sunulan “deliller”in balon olduğu ortaya çıktı. Sekiz yıl süren Irak savaşında, bir milyondan fazla insan öldü. Şehirler yakılıp yıkıldı. Ebu Gureyb Hapishanesi, Irak halkına ve muhaliflere yapılan işkencelerin sembolü oldu.

Mart 2011’de Libya’ya müdahale edildi. Kaddafi öldürüldü. Libya ikiye bölündü. Libya’da sekiz yıldır iç savaş devam ediyor. Merkezi Trablus’ta bulunan “Ulusal Mutabakat Hükümeti”, Birleşmiş Milletler başta olmak üzere Türkiye, Avrupa Birliği ve uluslararası kurumlarca meşru kabul edilip destekleniyor! Tobruk merkezli General Halife Hafter’e bağlı Libya Ulusal Ordusu’nu ise, Mısır, Birleşik Arap Emirlikleri, Suudi Arabistan, Fransa ve kısmen Rusya destekliyor.

Mali’ye müdahale edildi. Venezuela’da Maduro yönetimi devrilmek isteniyor! 2011’den bu yana emperyalistler Suriye’de temsilci savaşı yürütüyor.11 Eylül 2001’den bu yana bütün emperyalist ve gerici medya üzerinden bir temel düşünce insanların beynine kazınıyor:

Terörizm bütün insanlığın baş düşmanıdır! Teröristler, özgür ve demokratik sistemin düşmanıdır! Teröristler, özgürlüğün ve demokrasinin nimetlerinden, açıklığından, hoşgörüsünden yararlanarak onu ortadan kaldırmaya çalışmaktadır! Terörizm insanlık dışıdır! Yalnızca terör eylemlerini gerçekleştirenler değil, onları haklı gören ve gösterenler; teröristlere yardım ve yataklık edenler, onları barındıranlar vb. de suçludur! Bundan böyle terörizme karşı topyekûn savaşılacaktır! Artık sorun insanlığın ve uygarlı-

ğın ortak değerleri, uygarlık ve insanlık düşmanlarına karşı ortaklaşa savunulacaktır! Terörizm insanlığa karşı savaş açmıştır! Şimdi artık savaş hâli sözkonusudur! Bu savaşta tarafsızlık vb. olamaz!!!

Bir zamanlar "komünizme karşı mücadele" adına, "İslamcı özgürlük savaşçıları" olarak yetiştirilip desteklenen şeriatçı örgütler kontrol dışına çıkınca emperyalistlerin baş düşmanı hâline geldiler! Şeriatçı örgütler artık emperyalizm açısından rahatsız edici düşman örgütler hâline gelmiştir! Emperyalizm kendi yarattığı canavarları yok etmeye yönelmektedir. 1979'da Afganistan savaşında Mücahitleri eğiten, silahlandıran Batılı emperyalistlerdi. Mücahitler, Taliban oldu, Taliban'ın içinden El Kaide, Irak El Kaide'si çıktı. El Kaide'den El Nusra, El Nusra'dan DAİŞ türedi. Kendi yarattıkları canavarlar, kontrol altında oldukları sürece sorun yoktu. Kontrol dışına çıktıkları andan itibaren tepelerine binildi.

Emperyalistler açısından "terör" ve "terörizm" gerçekte, kendi doğrudan kontrolleri altında olmayan herkes, her hareket, her şeydir. Onlara göre ezilen halkların mücadelesi "terör"dür. Filistin halkının, Kürt halkının kendi devletini kurması için yürüttüğü mücadele "terör"dür. Rojava halklarının kendi örgütlenmelerini yaratmaları "terör"dür! Kuzey Kürdistan'da 35 yıldan bu yana yürütülen mücadele 'terör'dür, terörizmdir!

Dünyanın en büyük teröristleri, kendilerinin üretip, büyütüp beslediği küçük haydutlar kontrollerinden çıkınca, yavuz hırsız ev sahibini bastırır misali, "terörist", "terörizme karşı mücadele" yaygarasını basıyorlar. Emperyalist büyük güçler, terörizme karşı mücadele adına, kendilerinin hedef olarak tespit ettiği herhangi bir ülkeye "demokrasi", "uygarlık", "insan hakları", "Batılı değerleri savunma" vb. vb. adına saldırıyorlar. Emperyalistler, anti-İslam kışkırtıcılığını ideolojik manivela olarak demagojik bir tarzda kullanmaktadır. İslam, tüm diğer dinler gibi başından sonuna kadar tamamıyla gerici bir ideolojidir. Bir şeriat düzeni halk için dinci faşizmden başka bir şey değildir. Bütün dinlere karşı, İslam'a karşı da onun ideolojik olarak ne olduğunun bilincinde olarak mücadele edilmelidir. Din halkın afyonudur! Buna rağmen veya tam da bundan dolayı "Batılı" ülkelerdeki demagojik ırkçı anti-İslam kışkırtmalarına da karşıyız. Bu, gerici, faşist bir ideolojiye, siyasete ve pratiğe karşı mücadele yürütmek değil, bilakis halkları başka halklara ve kültürlere karşı savaşlara hazırlamak için sırf bir kamuoyu oluşturmaktır.

"Uluslararası terörizme karşı savaş!": Bütün ülkelerde burjuvazinin ordularını yurtdışı görevlerine, işgal savaşlarına yolladıklarında bugünkü savaş şiarlarıdır bu. Bütün ülkelerde burjuvazinin emekçilerin demokratik haklarını ağır bir şekilde budadıklarında, her türlü radikal muhalefeti silah zoruyla da bastırdıklarında, ülke içinde faşistleşmeyi ilerlettiklerinde kullandıkları savaş şiarıdır bu.

Onların terörizm olarak adlandırdığı aslında, kendilerinin besleyip büyüttüğü, rakiplerine karşı mücadelede araçsallaştırdığı terörist gruplar değil, öncelikle kapitalizmi sorgulayan radikal siyaset, emperyalizme karşı mücadele, emperyalist işgal siyasetine karşı mücadele, bağımsızlık için mücadeledir. Anda yürüyen Suriye ve Afganistan'daki işgal savaşları sözde anti-terör savaşına örneklerdir. Emperyalist propaganda mekanizması, bu savaşların bu ülkelerde, İslamcı teröristlerin "bizim" özgürlükçü-demokratik yaşam temellerimizi tehdit ettiği için ve bu tehlikeye karşı, bunu

önceden engellemek için bu savaşın gerekli olduğundan dolayı yürütüldüğünü anlatıyorlar! Şimdi "İslamcı terörist" diye adlandırdıklarının, bir zamanlar bizzat kendileri tarafından kurulan ve "özgürlük savaşçısı" olarak adlandırılıp desteklenen, sonradan kontrollerinden çıkan gruplar olduğunu unutturuyorlar.

Emperyalistlerin işgaline karşı bugün örneğin Suriye'de, Afganistan'da, Filistin'de ve Mali'de halklar elde silah mücadele etmektedir. Halklar dünyanın en büyük askeri mekanizmalarına karşı bir mücadele yürütüyor. İşgale, emperyalist işgalci güçlere ve onların yerli yardakçılarına karşı savaş haklıdır. Halkların emperyalizme karşı silah elde kendilerini savunma hakları da vardır. İşgale karşı tüm mücadele "terörizm" olarak adlandırılmaktadır. Bu bütünüyle bir sahtekârlık ve kocaman bir yalandır. Gerçek teröristler emperyalistlerdir! Hem içeride hem de dışarıda terörist olanlar emperyalist ve gerici devletlerdir. Bu terörizm kendisini dışa karşı kendisini bağımlı ülkelere karşı doğrudan askeri müdahale ve işgal savaşları biçiminde göstermektedir. İçte ise kendisini faşistleşmede dışa vurmaktadır.

Bunun bilincinde olarak, terörizm adına emperyalistlerin girişecekleri herhangi bir saldırının, o anda kime yönelirse yönelsin, sonuçta gerçekte tüm halklara ve ezilenlere yöneldiğinin bilincinde olarak, hazırlanan emperyalist savaşa ve tüm saldırılara karşı çıkmak tüm emekçilerin, demokrasi, özgürlük, barış taleplerini ciddiye alan tüm insanların görevidir. Terörizme karşı mücadele, emperyalizme karşı mücadele olarak yürütülmek zorundadır.

İç faşistleşmeye karşı mücadele

Bir yanda "demokrasi" nutukları atılıyor, diğer yandan cephe gerisini sağlama almak için ırkçılık, milliyetçilik ve faşist partilere yol veriliyor. Zamanı geldiğinde faşist partiler iktidar opsiyonu olarak kullanılacaktır. "Hukukun üstünlüğü" ilkesini savunma, "terörizme karşı mücadele" adına kişi dokunulmazlığı, konut dokunulmazlığı, haberleşme özgürlüğü, seyahat özgürlüğü, savunma hakkı gibi en temel burjuva haklar açıkça tırpanlanıyor. Terörist ilan edilenlere karşı burjuva hukuku geçersiz ilan edilerek, savaş hukuku devreye sokuluyor.

Burjuva devletler, iç faşistleşmenin esas sorumlusudur. İç faşistleşmede sol çevrelerde faşizm tehlikesinde yanlış bir tarzda, çoğu kez açık faşist bir programla ve tavırla ortaya çıkan gruplar asıl tehlike olarak görülmekte ve faşizme karşı mücadele olarak her şeyden önce bu gruplara karşı mücadele olarak anlaşılmakta ve yürütülmektedir. Mücadelede hatta burjuva devlet bir ittifak ortağı olarak görülmekte; ondan bu gruplara karşı daha tutarlı müdahaleci olması talep edilmektedir. Oysa devlet kendisinin burjuva, demokratik olarak adlandırdığı siyasetçi güruhlarıyla iç faşistleşmenin etkin aktörüdür. Polis yasalarını keskinleştiren, sansür yasaları çıkartan, kazanılmış hakları budayan, göçmenlere karşı yasalar yürürlüğe sokan, bireyin her özel alanını ortadan kaldıran yasalar getiren ve geçiren, devlet için "şeffaf insanı" yaratan burjuva parlamentolarıdır. Etkin bir şekilde faşistler için serbest alanlar yaratan ve sonra kısmen de faşizme karşı mücadele adına kendi eylemlerini demokratik hakların kısıtlanmasının sürdürülmesi ve kısmi olarak kaldırılması için kullanan burjuva devlettir. Açıktan açığa faşist olarak ortaya çıkan örgütler çoğunlukla belirli amaçlar için manipüle edilmiş ve kullanılan "devlet güdümlü" örgütlerdir.

Gerici burjuva demokrasisi ve faşizm bir ve aynı sınıf diktatörlüğünün, burjuvazinin diktatörlüğünün iki biçimidir: Burjuvazi kendi sınıf diktatörlüğünü örneğin proleter devrim tehdidi ve tehlikesi altında görürse ve gücü yeterse, sınıf diktatörlüğünün demokratik maskesini atmaktan bir an bile geri durmayacak ve faşizme geçecektir. O bakımdan gerici burjuva demokrasilerinde bugün girişilen faşistleştirme adımları burjuvazi açısından gelecekteki daha keskin sınıf mücadelesi durumlarına hazırlıklardan başka bir şey değildir.

Burjuva demokrasinin gerici biçimde de var olduğu ülkelerde, hem açıktan açığa faşist olarak ortaya çıkan gruplara karşı militanca mücadele etmek, hem de her şeyden önce devletin demokratik haklara her saldırısına karşı, devletin iç faşistleştirme önlemlerine karşı mücadele etmek, "daha başlangıçta durdurmak" şiarı bizim için geçerlidir.

Kapitalizme karşı mücadeleden koparılmış olarak yürütülen faşizme karşı mücadele ya hayaldir veya bir sahtekârlıktır. Kurtuluş ya halkların kendi elindedir ya da kurtulma adına yalnızca emperyalizme bağımlı iktidarlar el değiştirecektir.

Savaş ve faşizm emperyalist sistemin ayrılmaz yol arkadaşlarıdır

Emperyalist büyük güçler, dünya egemenliği üzerinde hak sahibi olduklarını iddia ederek savaşa başvuruyor. Emperyalist büyük güçler savaşsız yaşayamaz. Savaşlar hep olacaktır. Emperyalistler, bugün temsilci savaşları yürütüyor. Bu temsilci savaşları esasında daha büyük savaşların hazırlığıdır. Bütün savaş aktörleri Suriye'de karşı karşıyadır. Önümüzdeki dönemde de temsilci savaşları artarak sürecektir. Savaş kapitalizmden ayrı tutulamaz. Emperyalizm şartlarında gerçek anlamda barış yoktur. Savaşa karşı mücadele, bir bütün olarak emperyalizme ve gericiliğe karşı, her ülkede de öncelikle "kendi burjuvazisine" karşı yürütüldüğünde, gerçek anlamda bir barış mücadelesi olur. Gerçek barış isteyenler, emperyalist, gerici, karşıdevrimci savaşların kaynağına yönelen bir mücadele yürütmek zorundadır. Bu kaynak sömürü sisteminin, emperyalizmin ta kendisidir. Emperyalizmin iktidarı şiddet üzerine kuruludur. Karşıdevrimci şiddet emperyalizmin iktidarının temel özelliğidir. Emperyalizm şiddetsiz ve savaşsız yaşayamaz. O dişine tırnağına kadar silahlıdır. Savaş, şiddetin kullanımının yalnızca bir biçimi, en yüksek biçimidir.

Emperyalist politikalara, savaşa karşı direniş, devrim mücadelesine ağırlık vermek anlamına gelir. Bugün acilen ihtiyaç duyulan eksiklik, komünist önderliğin, komünist partinin eksikliğidir. Bu eksikliği gidermek için her komünist üzerine düşeni yapmakla sorumludur. Karşıdevrimci şiddetin tek panzehiri ezilen, emekçi yığınların devrimci şiddetidir. Karşıdevrimci, gerici, emperyalist savaşların gerçek panzehiri emperyalist sistemi yıkmaya yönelik devrimci savaşlardır. Halkların gerçek kurtuluşu ve barış ancak devrimle sağlanır. Gerçek barış isteyen devrim mücadelesine sarılmalıdır.

Emperyalist sistem dünyayı adım adım barbarlığa sürüklemektedir. Bu barbar sistem, kendi muhalifleri arasında da kendini üreten barbarlık biçimlerinin temel sebebidir. O sürekli olarak barbarlık üretmektedir. Çare bu sistemi bütün barbarlığı ile tarihin çöplüğüne gömmekte, çare sosyalizmdedir.

Yurtta savaş, dünyada savaş

"Yurtta sulh, cihanda sulh" sloganı, Mustafa Kemal'in bir sözüdür. Kemalist-

ler, bu sloganı sık sık vurgulayarak içte ve dışarda ne kadar "barışçıl" olduklarını anlatırlar! "Yurtta sulh, cihanda sulh" sloganı, gerçeğin üzerine çekilmiş bir şablondur. T.C. tarihi incelendiğinde, sömürgeci Türk devletinin tarihinin katliamlar tarihi olduğu görülecektir. Faşist Türk devleti birçok Kürt katliamlarını yapan bir devlettir. Antakya (Arabistan) 1939'da Kıbrıs'ın kuzeyi 1974'te, Cerablus 2016'da, Efrîn 2018'de işgal edildi. RTE savaş hükümeti, işgal bölgelerine yenilerini eklemek istiyor.

RTE savaş hükümeti, kendi kontrolünde olmayan Rojava'yı "terörist" bir yapılanma olarak görüyor. Faşist Türk devletine karşı mücadele eden herkes "terörist"tir. Sömürgeci devlet 35 yıldır Kuzey Kürdistan'da savaş yürütüyor. Bu savaşta, binlerce insan yaşamını yitirdi. Binlerce insan yaralandı, on binlerce Kürt emekçisi yerinden, yurdundan oldu. Kimi Kürt şehirleri "PKK terörizmine karşı mücadele" adına faşist devlet güçlerince yerle bir edildi. Savaş Türk devleti tarafından Güney ve Batı Kürdistan'a da taşındı. Türk Ordusu'nun Suriye'deki savaşa doğrudan katılması, aynı zamanda Kuzey Kürdistan-Türkiye'de de savaşın daha da yükseltilmesi anlamına geldi, geliyor.

İçte ve dışta savaşın hem mali hem siyasi yükleri halkın sırtına biniyor. Cephe gerisini sağlama almak için milliyetçilik ve ırkçılık körükleniyor. İşçi ve emekçi hareketi, sömürgeci devletin yürüttüğü sömürge savaşında "milli çıkarlar birliği" adı altında burjuvazinin kuyruğuna takılabiliyor. Savaş, içte barıştan, demokrasiden yana tavır takınan tüm güçlere karşı da faşist terörün arttırılması anlamına geldi, geliyor.

Sömürgeci Türk devleti, terörizme karşı mücadele adına halklara saldırıyor. Rojava'yı (Batı Kürdistan) kendisine tehdit olarak görüyor! Sömürgeci devletin "terörizme karşı savaş" söylemi sahtekârlıktır. Terörist sömürgeci Türk devletinin ta kendisidir. İçte ve dışarda devlet terörü uygulayanlar, terörizme karşı mücadele edemez. İsrail'in Filistinliler üzerinde estirdiği terörü yanlış bulanlar dönüp aynaya bakmalıdır. Sömürgeci faşist devletin hayali Misak-ı Milli'nin gerçekleştirilmesidir, Birinci Dünya Savaşı sonrasında çizilmiş olan siyasi sınırların T.C. lehine değiştirilmesidir. "Terörizme karşı savaş" bahanesi arkasına sığınan sömürgecilerin andaki hedefi Rojava'yı işgal etmektir.

Türk devleti gündemde olan dünyanın yeniden paylaşılması dalaşında Ortadoğu'da yürüyen savaşta pay kapmak istiyor. Osmanlı İmparatorluğu'nun yayılmacı siyasetine öykünen sömürgeci devlet, Ortadoğu'da, Kuzey Afrika'da emperyal hedefler peşinden koşuyor! Kürdistan'ın (Doğu Kürdistan hariç) üç parçasında savaş yürütüyor faşist devlet. Libya'da yürüyen iç savaşın içinde faşist T.C. de yer alıyor. Doğu Akdeniz'de hidrokarbon arama faaliyetleri nedeni ile emperyalist ve gerici bölge ülkeleri ile pastadan pay kapmak için kapışıyor.

Ayıdan post emperyalistlerden dost olmaz. Andaki durumda ABD emperyalistleri bir bütün olarak sömürgeci devleti dışlamış değildir. Hem T.C. ve hem de PYD/YPG/SDG'de anda ABD emperyalizminin müttefikidir. Sömürgeci devlet NATO'nun ikinci büyük ordusudur. Aralarındaki çelişmelere rağmen Türkiye, NATO üyesidir. Batı emperyalizmi Türkiye'nin bir bütün olarak Rusya'nın başını çektiği bloka katılmaması için tavizler veriyor. Sömürgeci devlet ise Rusya'nın başını çektiği Blok ile Batı Bloku arasındaki çelişmelerden yarar-

lanıyor. Sömürgeci Türk devleti, ABD emperyalizmi ile bir anlaşma sağlanamazsa Eylül ayının sonunda Rojava'yı işgale kalkışabilir. ABD, bu durumda T.C. ile doğrudan askeri çatışmaya girmez, protesto, ambargo vb. ile yetinir. Andaki iki müttefik arasında tercihini faşist Türk devletinden yana yapar. Bir kez daha Kürtler satılır.

Faşist Türk devleti, bilinçli bir şekilde ırkçılık ve şövenizm ile kitleleri burjuvazinin peşine takmaya çalışıyor! Çeşitli ulus ve milliyetlerden işçiler ve emekçiler arasında düşmanlık tohumları ekiliyor. İşçiler, emekçiler daha fazla bölüp parçalanıyor. İşçi sınıfı kendi sorun ve taleplerinden uzaklaştırılıyor. Irkçılık ve şövenizmin geliştirilmesi ile işçi ve emekçiler kendi öznel sorunlarından uzaklaştırılmakta, hâkim sınıfların iktidar dalaşlarında kullanılan birer araç haline dönüştürülmeye çalışılmaktadır.

Irkçılığın ve şovenizmin azdırılmasına karşı mücadele edelim. Ulusal kökeni ne olursa olsun diğer ulus ve milliyetlerden işçi ve emekçilerin kardeştir. Halklar arasında, çeşitli ulus ve milliyetlerden işçi ve emekçiler arasında birliği, dayanışmayı yükseltmek görevdir. Halkların kardeşliği düşüncesini savunmak ve bu düşünce temelinde kitleleri kazanmak görevdir. Faşizme karşı devrim mücadelesini yükseltmek, bu sömürü sisteminden, bu faşist devletten kurtulmak görevdir. Bu sömürgeci, işgalci, faşist devlete karşı sesimizi yükseltmeliyiz. Sömürgeci devlete karşı devrim için mücadele yürütülmesi acil görevlerden biridir. Sömürgeci Türk ordusunun Efrîn'den, Rojava'dan, Güney Kürdistan'dan defolması sloganının yükseltme zamanıdır.

29 Eylül 2019

SÖMÜRGECİ İŞGAL SAVAŞINA HAYIR!

(Bu yazı faşist Türk devletinin Rojava'ya karşı işgal harekâtını başlatmadan saatler önce yazılmıştır. —Redaksiyonun Notu)

Aylardan beri pazarlıkları ve propagandası yapılan Rojava'ya yönelik işgal hareketi her an başlayabilir. Binlerce Türk askeri, zırhlı araçlar, toplar, tanklar Rojava sınırına yığılmış durumda. Milli Savunma(!) Bakanlığı bir askerî harekât için tüm hazırlıkların tamamlandığını açıklıyor! Ülke içerisinde ise Rojava'nın bir an önce işgal edilmesi için şövenist ve faşist histeri her gün artarak devam ediyor.

8 Ekim'de Erdoğan Hükümeti adına meclise sunulan savaş tezkeresi HDP dışındaki bütün partilerin oyuyla kabul edildi! Kimilerinin demokrasi cephesi kurma hayalleri içinde olduğu CHP, İP gibi partilerin gerçek yüzü de bir kez daha görüldü. Kürt sorununda AKP'si, MHP si, İP'i, CHP'si, SP'si, Vatan P'si ve bilumum diğer düzen partileri aynı saftadır!

Sömürgeci Türk devleti uzun süreden beri Fırat'ın doğusuna askeri müdahale ve işgal için ABD emperyalizmi ile pazarlıklar yaptı, yapıyor. Bu pazarlıklarda faşist T.C. pratikte ABD emperyalizminden "Ya YPG-SDG/ya Türkiye" alternatifi konusunda tavır belirleme-

sini istedi. ABD emperyalistleri ise bu konuda "her ikisi de" tavrını dayatmaya çalıştı. YPG güçlerini kendisinin güneye kaydıracağını söyleyerek, "birlikte hareket" adına Rojava'nın T.C. güçleri tarafından işgalini önleme yönünde tavır aldı. Gelinen son noktada, sonuçta Rojava'nın T.C. tarafından işgali anlamına gelen "güvenli bölge"nin derinliği konusunda anlaşma sağlanmadığı ortaya çıktı. Faşist, sömürgeci T.C. ile emperyalist ABD arasında yapılan kısmi mutabakat ertesinde Rojava'da ortak kara ve hava devriyeleri yapıldı. Türk tarafı bunu bir oyalama olarak gördüğünü ilan ederek, saldırı konusunda kararlılığını vurguladı. Gelinen noktada 7 Ekim'de ABD, Erdoğan/Trump arasında yapılan bir telefon görüşmesi ertesinde, ABD'nin Fırat'ın doğusunda, T.C./Rojava-Kuzey Suriye sınırındaki az sayıda askerini geri çekeceğini, T.C.'nin saldıracağını, ABD'nin bu saldırıya destek vermeyeceğini ve fakat buna karşı da savaşmayacağını duyurarak, T.C.'nin Rojava'ya yönelik işgal saldırısına yeşil ışık yaktı. Bugüne kadar ABD'nin Suriye'deki esas müttefiki olduklarını düşünen YPG/SDG, ABD'nin bu tavrını esefle, üzüntüyle karşıladılar. Bir kez daha emperyalistlerin "dostluğu"nun ne olduğu görüldü. Emperyalistlerin dostları değil çıkarları vardır. Bu çıkarlar gerektirdiğinden "dostlar" satılır!

Bu duruma nasıl gelindi?

Faşist Türk devletinin Fırat'ın doğusunda da Rojava'ya girme arzusu yeni değil. RTE ilk olarak 15-16 Kasım 2015'te, Antalya'da yapılan G-20 Zirvesi'nde 450 kilometrelik hat boyunca en az 30 kilometre derinliğinde bir "güvenli bölge" teklifini dillendirmeye başladı!

Cerablus ve Efrîn'in işgalinden sonra, "güvenli bölge" sorunu yeniden gündeme getirildi. RTE, ABD Başkanı Donald Trump'ın Suriye'den ABD askerlerini bütünüyle geri çekme söyleminden yola çıkarak bir "tampon bölge" sözü kopardı. RTE, 15 Ocak 2019'da Suriyeli sığınmacılara şöyle bir "güvenli bölge" vaat ediyordu:

"Amerika hava sahasının kontrolünü ele alırsa, biz de tüm güvenliği ele alabiliriz ve insanların yaşam koşullarını iyileştiririz, demiştim. Ne yazık ki Obama gerekli adımı atmadı. Şu anda (başkanın) yaklaşımı 30 km bir derinliktir. Hatta daha da uzatılabilir. Biz TOKİ olarak bu işin içerisine gireriz. Ama koalisyon güçleri maddi destek verirse güvenli bölgeyi halletmiş oluruz. Benim planlamam şöyleydi: 500'er metrelik bahçesi olan, içinde iki kat zemin artı bir gibi konutlar yapılabilir. Etrafında da bahçesi olur, onlar için yeni bir hayat başlayabilir."

ABD ile yapılan pazarlıklardan sonra, 7 Ağustos 2019'da "güvenli bölge" mutabakatı yapıldı. Mutabakat yapılmıştı ama "güvenli bölge"nin derinliğinin kaç km olacağı konusunda anlaşma sağlanamamıştı. RTE, bu durumu 27 Ağustos'ta Moskova dönüşünde uçaktaki yandaş gazetecilere, Trump'ın gönderdiği ekibin, Obama'nın söylediği 20 milden daha dar bir teklifle geldiğini, bunun üzerine kendisinin, *"Biz bunu bu şekilde bir başlatalım ve bu süreci sürdürelim. Daha sonra da zaten gereği yapılır"* dediğini aktardı. Suriye'ye Serekaniye hattından girilecek, derinleşmek ve genişlemek için fırsatlar kollanacak! RTE, 5 Eylül 2019'da işgal niyetini ve Batılı emperyalistlere şantajla tekrarladı:

"Sınır boyunca güvenli bölgeye en az 1 milyon Suriyeli kardeşimizi yerleştirmeyi planlıyoruz. Bize lojistik destek verin, Suriye'nin kuzeyinde 30 kilometre derinlikte bu konutları yapalım. Oldu oldu olmadı biz de kapıları açmak zorunda kalırız. Ya destek verin, vermeyecekseniz kusura bakmayın."

RTE devamla: "*Güvenli Bölge'de Suriyelilere 250-300 metrekare evler yapsak, çevresinde de 100-150 metrekare bahçesi olsa. Orada ekip biçseler; hiç olmazsa bu insanlar hazır balık değil, balık tutmayı öğrenirler."*

RTE, Rojava'yı işgal etmek ve demografik yapıyı değiştirmek için Batılı emperyalistlerden destek istiyor. Emperyalistler arası yeniden paylaşımda Ortadoğu'da kurulan kurt sofrasında Türk büyük burjuvazisi oyun kurucuları arasında yer almak istiyor! Derdi Türkiye'deki Suriyeli sığınmacılar için daha iyi bir hayat, onların "vatanları"na dönmesi vs. değil. Rojava'daki PYD önderliğinde kurulan özerk iktidara son vermek. Suriye'de kurulacak yeni yapılanmada maksimum söz sahibi olmak. Bunun yanında tabii inşaat sektörüne de yeni rant alanları açmak.

Türkiye, Rusya ve İran arasında 16 Eylül'de beşinci zirve yapıldı. Sonuç bildirisinin ikinci maddesinde, *"Liderler Suriye'nin egemenliğine, bağımsızlığına, birliğine ve toprak bütünlüğüne bağlılıklarını teyit etmiştir"* deniliyor. Bir yandan Suriye'nin egemenliğine ve bütünlüğüne bağlıyız, deniliyor! Diğer yandan işgal bölgelerine yeni işgal bölgeleri eklemek için pazarlıklar yapılıyor. RTE hükümeti bir yandan 'Suriye'nin toprak bütünlüğünü tanıyoruz' diyor, diğer yandan ise Fırat'ın batısında işgal ettiği bölgelerin yanına, şimdi Fırat'ın doğusunda da yeni işgal bölgeleri katmanın peşinde koşuyor. 30-40 kilometrelik tampon bölge süreç içinde Rakka ve Deyr el Zor'a kadar uzanacaktır. Plan budur.

Hedef Rojava'daki özerk/demokratik yönetime son vermektir

Rojava, Kürdistan'ın Birinci Dünya Savaşı ertesinde Suriye toprakları içinde kalan bölümüdür. Bölge nüfusunun çoğunluğunu –Baas rejiminin bütün "Araplaştırma" çabalarına rağmen– Kürtler oluşturmaktadır. Suriye'de iç savaşın başlaması ertesinde bölgede çıkan iktidar boşluğundan, PYD önderliğindeki Kürt ulusal hareketi yararlanarak, burada kendi önderliğinde, bölgede yaşayan diğer etnik grupları dışlatamayan özerk-demokratik bir iktidar kurdu. Bu iktidar IŞİD'in saldırısına karşı yiğitçe direndi. IŞİD'e karşı mücadelede binlerce insan hayatını yitirdi. IŞİD'e karşı mücadele içinde başta ABD olmak üzere Batılı emperyalist güçler PYD ve onun silahlı örgütü YPG'ye "destek" vermeye başladılar. PYD/YPG –daha sonra onların önderliğinde hareket eden SDG– Suriye'deki savaşta ABD'nin ve Batılı emperyalistlerin alandaki müttefiki hâline geldi. Süreç içinde ortaya Güney Kürdistan'dakine benzer bir durum çıktı. Batı Kürdistan'da ABD ve Batılı emperyalistlerin desteğinde adı konmamış bir devlet yapısı çıktı. SDG tarafından "Kuzey Suriye Federasyonu" olarak adlandırılan bu yarı devletin varlığı, kendisine bağlı olmayan bir Kürt devletini düşman gören, buna izin vermeyeceğini açıkça ilan eden ırkçı faşist Türk devleti açısından kırmızı çizginin aşılmasıdır.

Faşist T.C. yanı başında, yeni bir

özerk bölge veya Kürt devletini, hele hele bu Kürt devleti T.C.'nin savaş yürüttüğü PKK ile bağıntılı olursa hiç istememektedir. Sadece Türk devleti değil, bölgenin sömürgeci diğer devletleri de Suriye, İran da aslında Rojava'daki Kürt devletine karşıdır.

Faşist Türk devleti Rojava'daki yapılanmanın Kürtler açısından çekim merkezi olmasından da rahatsızdır. Kuzey Kürdistan'daki Kürtlerin bu oluşumdan etkilenmelerinden rahatsızdır. Kürdistan'ın bölünmesi, parçalanmasının sorumlularından biri olan Türk devleti, Rojava'daki Kürt özerk bölgesini ortadan kaldıramadığı, devletleşmeyi engelleyemediği koşullarda, en azından bu oluşuma zarar vermek, zayıflatmak istemektedir. Rojava'ya yönelik işgal hareketinin esas amacı budur.

Faşist T.C.'nin Rojava'ya yönelik saldırısına karşı, Rojava'daki özerk-demokratik yönetime sahip çıkmak, onu bulunduğumuz her yerde saldırılara karşı savunmak her devrimci ve demokrat insanın görevidir. Rojava'daki özerk-demokratik yapıya sahip çıkarken, emperyalistlerden dost olmayacağını bilmek ve bu gerçeği hep yeniden hatırlamak, hatırlatmak da görevdir.

Kuzey Kürdistan-Türkiye'de görev

RTE hükümeti, cephe gerisini sağlama almak için Türk şovenizmini, ırkçılığı ve milliyetçiliği kışkırtıyor. Başta Kürt ulusu olmak üzere, diğer milliyetlere karşı kışkırtılan düşmanlık fiili saldırılara dönüşüyor. HDP, kıskaç altında tutuluyor ve HDP'ye karşı düşman hukuku uygulanıyor. Halklar "terörizme karşı mücadele adına" birbirine düşman edilmek, birbirine kırdırılmak isteniyor. Bu oyuna gelmeyelim! Rojava'nın işgal edilmesine, hazırlanan savaşa dur diyelim!

Rojava'ya karşı savaş, Kürt halkına karşı savaş, aynı zamanda bütün milliyetlerden halklara karşı savaştır. İşçilere, emekçilere karşı savaştır.

Türk işçileri, emekçileri bu haksız sömürgeci savaşa dur demekte en büyük sorumluluğa sahiptir. Bu savaşa HAYIR dememek, bu savaşın suçuna katılmaktır.

Bu savaşta Türk işçilerinin, emekçilerinin safı, Rojava'nın özgürlüğü, özerkliği için direnenlerin safı olmalıdır.

Onlara çağrımız şudur:

Düşman, başka uluslardan işçiler, emekçiler değildir. Düşman, Rojava halkları değildir. Kürtlerin istedikleri biçimde yaşama hakları vardır. Düşman, Yunanlılar, Ermeniler, Kürtler vb. de değildir. Düşman, işçileri emekçileri, ulusal, dinsel temelde bölen, onları birbirine düşman eden sömürgeci Türk devletidir.

Gündemde olan Rojava'ya askeri bir harekâta, Kürt ulusuna karşı yürütülecek bir savaşa karşı çıkmak günün acil görevidir! Asıl düşmana karşı, faşist T.C.'ye karşı, emperyalist güçlere karşı mücadeleyi yükseltelim!

Halkların birbirine düşman olmadığı, şovenizmin, milliyetçiliğin olmadığı, halkların eşit haklar temelinde, özgür temelde yaşadıkları, halkların kendi kendilerini yönettikleri bir dünya mümkündür. İşgalci savaşa, şovenizme, ırkçılığa, milliyetçiliğe hayır! Yaşasın proletarya enternasyonalizmi! Halkların kardeşliği için tek yol devrim!

9 Ekim 2019

FAŞİST T.C. DEVLETİ ROJAVA'YI İŞGALE BAŞLADI!

İŞGALE DERHAL SON VERİLMELİDİR!

9 Ekim 2019'da Türkiye'nin askeri güçleri karadan ve havadan Rojava topraklarını bombalamaya işgal etmeye başladı. İşgal saldırısı öncesi mecliste Rojava'yı işgal tezkeresi HDP dışında diğer partilerin oyları ile kabul edildi ve devamında işgal harekâtı başladı.

Adına "Barış Pınarı Harekâtı denen bu işgal hareketi, gerçekte "Barış Pınarı" değil, kan, vahşet, işgal pınarıdır; emperyalist yayılmacı, Rojava'da yaşayan Kürt ve diğer halklara karşı girişilen katliam ve yok etme pınarıdır; Rojava Bölgesel Özerk Yönetimi'ni yok etme pınarıdır.

Rojava'da kurulan demokratik yönetimi terörist diye adlandıran faşist T.C. devleti, aslında kendisi terörist bir devlettir. En basit demokrasi, özgürlük, barış, hak, hukuk, adalet... talepleri temelinde gelişen mücadeleler ve talepler baskı altında tutulmakta, cezalandırılmakta, yasaklanmaktadır. Türk olmayana gerçek anlamda özgürce yaşam hakkı tanınmamaktadır. Halkların, işçi sınıfının ve emekçilerin en basit siyasi, demokratik ve ekonomik talepler temelinde hareket etmeleri, eylem yapmaları engellenmektedir.

Bütün halklar nasıl yaşayacağına, özgür bir ortamda kendileri karar vermelidir. Rojava'da da halklar nasıl yaşayacaklarına kendileri karar vermiştir. Rojava'da halkların verdiği bu kararı tanımamak, yok saymak hiçbir gücün, hiç kimsenin hakkı değildir. Faşist T.C. devletinin Rojava'yı yok sayması, işgal etmesinin hiçbir haklı gerekçesi yoktur, olamaz.

Türk devleti, Kürt ulusal hareketi, PKK/PYD hakkında bir dizi yalan söylemekte, demagoji üretmekte ve bu temelde Kürt ulusal hareketine ve Rojava Özerk Bölgesi'ne karşı savaş ve işgal için gerekçeler üretmektedir. Rojava bölgesini Türkiye için bir tehdit olarak görmek, göstermek istemektedir. Bunların hepsi yalan. Gerçek olan T.C. devleti Türk ulusundan olmayan diğer halkları yok saymaktadır. Türk olmayan halkların, başta Kürt halkının kendi ulusal hak talepleri kabul edilmemektedir.

Türk olmayan diğer halklara karşı bir düşmanlık siyaseti, onları yok sayma siyaseti yürütülmektedir. Çokça herkesin eşit olduğu, aynı haklara sahip olduğu, kardeş olduğu yalanları tekrar edilmektedir.

Emperyalist güçlerinde desteği ile Türkiye, İran, Irak, Suriye devletleri tarafından dört parçaya bölünerek işgal edilen Kürdistan topraklarında yaşayan Kürt ve diğer halkların haklı talepleri, bağımsızlık, eşitlik, özgürlük talepleri uğruna verdikleri mücadeleler baskı altına alınmakta. Kürdistan'ı işgal ederek sömürgeleştiren ülkelerin tümü, herhangi bir ülkede Kürt ulusunun bağımsızlık, özgürlük, eşitlik talepleri doğrultusunda bir mücadelesinin gelişmesini istememektedir. Her ülke Kürdistan'ın başka bir bölgesindeki Kürt ulusal hareketini kendisi için bir tehlike olarak görmektedir, göstermektedir.

Türk devletinin de Türkiye'nin sınırları dışında da olsa Kürt ulusal hareketine yaklaşımı böyledir: Nerede olursa olsun Kürt ulusal kurtuluş mücadelesine karşı çıkmak ve yoketmek!

Çeşitli milliyetlerden, başta Türk milletinden, işçiler, emekçiler, tüm ezilenler!

Faşist T.C. devletinin Rojava'yı işgal etmesinin hiçbir haklı gerekçesi yoktur, olamaz!

Emperyalist ve diğer tüm devletlerin işgale karşı olduklarını açıklamaları sahtekârlıktır, ikiyüzlülüktür!

Her yerde bu işgale karşı durmalı, sesimizi yükseltmeliyiz!

İşgale derhal son verilmelidir, işgal ordusu derhal geri çekilmelidir!

Bütün halklar nasıl yaşayacaklarına özgürce kendileri karar vermelidir!

Rojava'ya özgürlük!

BOLŞEVİK PARTİ
(KUZEY KÜRDİSTAN/TÜRKİYE)

09 Ekim 2019

SOSYAL MEDYADAN

Bolşevikler, faşist Türk devletinin Rojava'yı işgal girişimini sosyal medya üzerinden de teşhir eden bir çalışması yürüttüler. Aşağıda bu çalışmalardan kimi örnekler yayınlıyoruz.

Her şeye rağmen...
Tek alternatif var:
Sosyalizm–Komünizm!
Tek Yol var: Devrim!

Hiçbir katliam,
sömürge savaşı,
Kürt ulusunun ulusal
kurtuluş mücadelesini
engelleyemez!

Değişik ulus ve
milliyetlerden işçi ve
emekçiler, faşist Türk
devletinin Rojava'yı işgal
girişimine karşı sesini
yükseltmelidir.

Bizim düşmanımız
emperyalizmdir.
Kuzey Kürdistan-Türkiye'de
baş düşmanımız faşist
T.C. devletidir.

Rojava'nın işgal
edilmesine hayır!
Türk askeri Kürdistan'dan
derhal çekilmelidir!
Halkların kardeşliği için
tek yol devrim!

Suriye'de
halklar lehine tek çözüm
işçilerin-köylülerin
demokratik iktidarıdır!
Tek yol devrimdir!

RÜZGÂR EKEN FIRTINA BİÇECEKTİR! SÖMÜRGECİ SAVAŞA HAYIR!

9 Ekim'de saat 16.00 sularında bombalar Rojava şehirlerine düşmeye başladı. Sömürgeci Türk devleti, Rojava'ya yeni bir işgal savaşı daha açtı. Terörist bir devletin "terörizme" karşı mücadele diye bir sorunu olamaz. Söz konusu Kürtler olunca, "Cumhur İttifakı" ve "Millet İttifakı" aynı çizgide buluşuyor. Rojava'nın bombalanması, on binlerce asker ile Rojava halklarına karşı savaş yürütmekle yetinilmiyor, propaganda yalanları ile psikolojik savaş ta yürütülüyor. Savaşın gerçekleri bir kez karartılıyor. Savaş propagandası yapmak, sömürgeci savaşa destek vermek serbesttir. Ama savaşa HAYIR demek takibe uğramanın, coplanmanın, gaza boğulmanın, gözaltına alınmanın bir nedenidir.

Sömürgeci savaşı haklı çıkarmak için yürütülen tüm propagandalara rağmen, dünya halkları bu savaşın ardında yatanın bir işgal savaşı olduğunu görüyor. Sömürgeci Türk devleti Ortadoğu'nun yeniden paylaşılmasında pay kapmak istiyor! Şimdi T.C.nin yürüttüğü savaşa karşı tutum alan Almanya, Fransa, İngiltere vb. emperyalistlerin tavrını belirleyen de "barışseverlik" değil, aynı emperyalist çıkarlardır. Bunların "barış güvercini" rolünü oynamaya kalkışması büyük bir sahtekârlıktır. Onların savaş karşıtı olmasının nedeni ne Rojava halklarını düşünmeleri ne de kendi halklarının iradesine boyun eğmeleridir. Onlar sadece ve sadece kendi emperyalist çıkarlarını düşünmekte, Ortadoğu'da paylaşım dalaşında pay isteyen T.C.'nin elini zayıflatmak istemektedirler.

Faşist Türk devletinin Rojava'yı işgal etmesine ABD emperyalizmi yeşil ışık yakmıştır. ABD emperyalizminin "Kürt dostluğu" çıkarları gereği idi. Baş düşman ilan edilen IŞİD'e karşı savaşta, Kürtler ABD emperyalizminin kara ordusu görevini yerine getirerek binlerce kayıp verdi. IŞİD'in kontrolü altında olan bölgeler kurtarıldı. Baş düşmana karşı Kürtlerin kanları ile kazanılan "zafer" ertesinde, ABD emperyalizmi "dost"larını satmaya başladı. Emperyalizmde dostluk yoktur, çıkarlar vardır. Emperyalist güçlerin dost olmadığı, sadece kendi çıkarları peşinden koştuğu Rojava'da bir kez daha görüldü. Dünyanın gözü önünde Rojava halklarının üzerine bombalar yağdırılmaktadır. Ve emperyalist dünya, Kürtlerin katledilmesini seyretmektedir.

Sömürgeci Türk hâkim sınıfları halklara rağmen ve tamamen kendi çıkarları için Türkiye halklarını işgal savaşına sürüyor. Türkiye halklarının, işçilerin ve emekçilerin bu savaştan hiçbir çıkarı yoktur. Türk hâkim sınıflarının "milli çıkarlarımız" dediği sadece ve sadece kendi çıkarlarıdır. Onların

çıkarları için ölmeye ve öldürmeye hayır! Emperyalizm olduğu sürece emperyalist gerici savaşların kaçınılmaz olduğu bilinciyle bugün tek ağızdan haykırılması gereken şiar **EMPERYALİZME HAYIR! SÖMÜRGECİ SAVAŞA HAYIR!** olmalıdır.

Sömürgecilerin ve gericilerin çıkarları uğruna halkların birbirine kırdırılmasını engellemenin bir tek yolu vardır: Silahları gerçek düşmanlara, kendi ülkelerimizdeki egemenlere çevirmek, sömürgeci Türk devletini ve dünya emperyalizmini tarihin çöplüğüne gömmektir. Tek gerçek çözüm budur! Rojava savaşı sona erse de emperyalizm ve dünya gericiliği yaşadığı sürece dünya yüzünden savaşlar eksik olmayacak, emperyalistler saldırmak için hep yeni hedefler bulacaktır! Tarih bunun tanığıdır.

İşçi ve emekçilerin uğrunda savaşmaya değer bir tek savaşı vardır: Bu savaş sınıf savaşıdır.

Er ya geç işçiler ve emekçiler, sınıf savaşımıyla kârlarından başka bir şey düşünmeyen egemen sınıfların iktidarını yerle bir edecek, işçilerin-emekçilerin kendi iktidarını kuracaklardır! Dünyayı baskıdan, sömürüden ve savaşlardan arındırmanın yolu budur!

10 Ekim 2019

DAVA

RTE ve şürekâsı sürekli bir "dava"dan bahsedip duruyor! Dava dediklerinin içeriğini şöyle dolduruyorlar: Allah lafzı celalini hâkim kılmak ve yüceltmek, dünyada ki bütün zalimler karşısında, mazlumun, mağdurun yanında saf tutmak, Allah'ın rızasını kazanmak, Peygamber efendilerine ümmet olmayı hak etmektir. Kutlu yürüyüşte, gerektiğinde şehit olmayı göze alıp cihat etmektir. Son zalim kalıncaya kadar, onunla siyasi/ekonomi, maddi manevi, her türlü cephe de cihat şuuru ile mücadele etmektir. Nefse dizgin vurmak, helali haramı bilmek, gönülleri fethetmektir. Nefislerine yenilmeme, ahlaksızlık yapmama, rüşvet yememe, uçkuruna sahip çıkıp zinaya yaklaşmamadır!

Bunların birçoğu, din-Allah uğruna "cihat" çağrıları bir kenara bırakılırsa kulağa hoş gelen temennilerdir. Ancak bu dava adına konuşanların pratikte yaptıklarına baktığımızda bunların boş laftan öte bir şey olmadığını görmek çok kolaydır.

"Dava" dediklerinin bir başka yanı, şeyhe biattır. Müritlerin davası, Recep Tayyip Erdoğan'ı lider, reis, önder, başkomutan, Ulü'l-Emr olarak görmek ve onun kurduğu AKP'ye bir cihat ruhu ile sahip çıkmaktır. AKP, bir davanın partisidir, diyorlar!!! RTE, AKP'den ayrılıp parti kurma hazırlığında olanlara "ümmeti bölmeyin" diyor! Yani AKP'den ayrılmak, RTE'ye karşı bir hareket içine girmek, "ümmeti bölmek", "dava"ya ihanet oluyor. Size ümmet adına konuşma hakkı ve yetkisini kim

verdi diye sormayın! Şeyhlerin kerameti kendindendir.

RTE ve şürekâsının gerçek davası, Müslümanlığı bir sömürü aracı olarak kullanmaktır. Sünni İslam'ın, İslam'ı kapitalizmle birleştirmeye çalışan "ılımlı" kanadının bir bölümünün, İhvan'ın (Müslüman Kardeşlerin) Türkiye'deki temsilcisidir bunlar. RTE ve şürekâsının davası, T.C.'nin Türk-İslam sentezi temelinde, kültürel olarak İslam kimlikli bir cumhuriyet olarak yeniden yapılandırılmasıdır. RTE ve şürekâsının bugünkü davası, büyük Türk burjuvazisinin çıkarlarının en iyi biçimde savunulmasıdır. Onların davası Türk burjuvazisinin uluslararası paylaşım dalaşında kendilerinin kurtlar sofrasında, pazarlık masasında güçlü olarak yer almaktır. AKP/Erdoğan hükümeti bugün Türk büyük burjuvazisinin yayılmacı emellerine göre savaş yürütmektedir. RTE ve şürekâsının davası, dış dünya ile ilişkilerde, değişik emperyalist güçler arasındaki çelişmelerden yararlanmaya çalışan ve fakat emperyalist dünyanın temel istekleri doğrultusunda hareket eden bir davadır. RTE ve şürekâsının davası, Türkiye ekonomisinin dünya emperyalist ekonomisine tam entegrasyonunu sağlama yolunda programları, bunlar Türk büyük burjuvazisinin çıkarları ile uyum içinde olduğu ölçüde uygulayan bir davadır. RTE ve şürekâsının davası, ülkelerimizdeki ulusları baskı altında tutan, Kürtlere yaşam hakkı tanımayan bir davadır. RTE ve şürekâsının davası, milyonlarca emekçi insanı sefalete mahkûm eden buna karşı zengini daha da zenginleştirmeyi önüne hedef olarak koyan bir davadır. RTE ve şürekâsının davası, içte ve dışta savaş yürütmek ve Osmanlılara öykünme davasıdır. RTE ve şürekâsının davası, Kuzey Kürdistan-Türkiye'yi tarikatlar ülkesine çevirme davasıdır. Bugün ülkelerimizde otuz tarikata bağlı 400 kol faaliyet yürütüyor. Sadece İstanbul'da 445 tekke faaliyet gösteriyor. Kuzey Kürdistan-

Türkiye'de 800 medrese var. Öğrenci yurtları değişik tarikatların denetimi altında bulunuyor. Mantar gibi Kur'an kursları açılıyor. Ve din kisvesi altında çocuklara tecavüz ediliyor. İslam dininin Hanefi mezhebini yaygınlaştırma, daha etkin kılınma, ideolojik olarak etkisini arttırma davasıdır. RTE ve şürekâsının davası, çocuklara, kadınlara ve genç kız-

lara tecavüz edenleri, şiddet uygulayanları aklama davasıdır. RTE ve şürekâsının davası, ülkelerimizin yeraltı, yerüstü kaynaklarını emperyalist ortaklara da peşkeş çekme davasıdır. RTE ve şürekâsının davası, doğanın yağmalanması ve ülkelerimizi kâr hırsı uğruna yaşanamaz bir duruma getirme davasıdır.

RTE ve şürekâsının hukuku kanunlardır. Kanunlar hukuktur. Kendi davalarını koruma hukukudur bu. Aslında Türkiye'de hiçbir zaman gerçek anlamda geçerli olmayan burjuva hukuku, bugün açıkça RTE ve şürekâsını koruma aracı hâline getirilmiştir. Hukuk alanında davaları, yargıyı bütünüyle ele geçirip kendi amaçları için kullanma davasıdır. Bireyin değil, RTE ve şürekâsının ön planda olduğu ve kutsal sayıldığı bu sistem, Türkiye'de egemen olan faşist sistemin giderek artan ölçüde tek adam diktatörlüğüne evrimlenen biçimde sürdürülmesidir. RTE ve şürekâsının davası, kendileri dışındaki fikirlere hayat hakkı tanımama davasıdır. RTE ve şürekâsının davası, yaşamın her alanını kendi denetimine tabi tutma davasıdır. RTE ve şürekâsının davası, denetimine, alamadıkları düşünce dünyasına aktif müdahalelerde bulunma davasıdır. Müdahalelerin temel gerekçesi, her şeyden önce kişinin rasyonel bir varlık değil, kendisine yön verilmeye muhtaç biri olarak algılanmasıdır. Gerçeğin ya da doğrunun tespiti RTE ve şürekâsının tekelinde görüldüğünden, farklı olmaya ve düşünceyi ifadeye izin verilmemektedir. Farklı fikirlerin öne sürülmesi, RTE ve şürekâsının düzenine karşı yönelen bir tehdit olarak görülmektedir. RTE'nin davası yargı/yürütme ve yasamada var olan faşizmin koyulaştırılması davasıdır.

Gerçekte, farklı fikirleri özgürce ileri sürmek, serbest fikir akışının sağlandığı, halkın haber ve bilgilere serbestçe ulaşabildiği bir ortamda mümkündür. Oysa faşist olan bu sistemde, halkın haber alma kanalları RTE ve şürekâsının çizgisine yönlendirildiğinden, sadece belli dogmaların ezberlenmesi söz konusudur. Dolayısıyla bireylerin haber alma ve bilme hakkının yerini, bu sistemde RTE ve şürekâsının dogmalarına inanma yükümlülüğü almıştır. Böyle olunca, fikirlerin RTE ve şürekâsının politikalarına şekil vermek ya da onları düzeltmek gibi bir fonksiyonları yoktur. Esas itibariyle ifade özgürlüğü, RTE ve şürekâsı için bir haktır. Toplumun geri kalanı için, RTE ve şürekâsının uygulamalarına karşı gelmede kullanılabilecek bir ifade özgürlüğü yoktur. İfade özgürlüğü yalnızca rejimin savunulması ve geliştirilmesi için kullanılabilir. Siyasi alanın ayrıcalıklı bir elit zümrenin tekeline alınmasının yanında, toplumsal alanların denetlenmesi için harcanan çabaların nihai amacı, toplumu belirli bir kalıba sokmak ve bireyleri her bakımdan standartlaştırmaktır. Tek sesliliğin hâkim olduğu bu sistemde, aykırı sesler suç sayılmaktadır. RTE ve şürekâsını eleştiren fikirler üzerinde tam bir despotizm uygulanmaktadır. RTE ve şürekâsını savunmayan, muhalif olan devrimci ve komünist örgütlere "terörist" etiketi yapıştırılmaktadır. Davaları faşist egemenliği sürekli kılma, tek kişi egemenliğini tamamen yerleştirme davasıdır. RTE ve şürekâsının demokrasi söylemleri, yalandır ve demagojidir.

Gün gelecek devran dönecektir. RTE ve şürekâsı halka hesap verecektir. Sömürgeci Türk devleti yıkılmadan, işçilerin-emekçilerin geleceği yoktur. Faşist Türk devleti barbar bir devlettir. Bu barbarlığa Bolşevik bir devrimle dur denmezse, tüm halklar barbarlık içinde çöküşe gidecektir.

7 Eylül 2019

BOLŞEVİK devrim

GÜN BATI KÜRDİSTAN'IN İŞGALİNE DUR DEME GÜNÜDÜR!

Kuzey Kürdistan-Türkiyeli işçilerin, köylülerin, emekçilerin Rojava halklarına karşı yürütülen işgal savaşından bir çıkarı yoktur. Sömürgeci savaş Kuzey Kürdistan-Türkiyeli emekçilerin de yaşamsal çıkarlarına ters karşıdevrimci bir savaştır. Bu savaş Kuzey Kürdistan-Türkiyeli işçilerin, köylülerin, emekçilerin baş düşmanı olan T.C.'nin hâkim sınıflarının çıplak çıkarları için

yürütülen bir savaştır. Böyle bir savaş bir yandan bölgedeki halklar, emekçiler arasında düşmanlığı körükleyecek, Kuzey Kürdistan-Türkiye içinde de militarist, faşist kliklerin güçlenmesine hizmet edecek, işçi ve emekçilerin hak alma mücadelelerini geri plana itecek, ulusal çıkarlar adına demokratik hakların tırpanlanmasına hizmet edecektir. Daha şimdiden azdırılan şoven milliyetçilik ve ırkçılık çok daha büyük boyutlara varacak, Kuzey Kürdistan-Türkiye daha şimdiden egemen olan linç atmosferi daha da ağırlaşacaktır. Sömürgeci savaş, Kuzey Kürdistan-Türkiye'de halklar arasında düşmanlığın körüklenmesine de fırsat yaratacak, gelecekteki olası bir özgür birlikteliği de olağanüstü zorlaştırabilecektir.

GÜN TÜM KOMÜNİSTLERİN, DEVRİMCİLERİN, İLERİCİLERİN, GERÇEK DEMOKRATLARIN "HEPİMİZ KÜRDÜZ!" DEME GÜNÜDÜR!

Bugün Türk faşistlerinin saldırılarının merkezinde Kürt ulusu duruyor. Kürt ulusunun Rojava'da özerk örgütlenmeye gitmesi, Türk faşistlerini çıldırttı. Bir Türkü "dünyaya bedel" görenler, düne kadar "kart kurt"lu "dağ türkü" olarak gördüklerinin, şimdi ulusal eşitlik konusunda aslında gelinen yerde çok geri olan talepleri karşısında bile öfkeleniyor, azgınlaşıyor. Sokaklarda Kürt insanlar aşağılanmanın, sürek avının hedefi oluyor. Kürt ulusal hareketinin en önemli legal örgütlerinden biri olan HDP'ye, PKK'yi terörist olarak adlandırması için baskı yapılıyor. Ya PKK'yi terörist adlandırır, mahkûm edersin, ya da yapılanlara katlanırsın deniliyor!

Egemen sınıflara HDP'nin genelde şiddete karşı çıktığını açıklaması, cumhuriyet bayramını kutlaması, Türk ordusunun "şehit"leri bağlamında taziyede bulunması vb. vs. yetmiyor! Kürt emekçileri, T.C.'ye sahip çıkmak, kendini inkâr etmek, PKK'yi lanetlemek konusunda olağanüstü bir baskı altında tutuluyor. Kürt kimliğinin savunulmasının linç gerekçesi olabildiği bir ortamda, Kürdistan illerinde faşist devletin düzenlediği savaşa destek, PKK'ye lanet mitinglerine bir dizi Kürt de katılmak zorunda kalıyor. Böyle bir ortamda, tüm komünistler, devrimciler, ilericiler, gerçek demokratlar "Hepimiz Kürdüz" şiarı altında birleşmelidir. Bu özellikle Türk olan işçilerin, emekçilerin bugünkü acil görevidir. Kavranılması gereken şudur: Faşistlerin saldırdığı bu devletin çizdiği sınırları sorgulayan herkestir. Kürt ulusuna bu düşmanlığın ve saldırıların temelinde yatan, Kürtlerin ulusal bilince kavuşması ve T.C. devletinin "hepimiz Türküz" yalanını sorgulaması, kendileri için en basit, ulusal, demokratik hakları talep etme cüreti göstermesidir. Bu saldırılara karşı çıkmayan bir Türk emekçisi, emekçi sınıf kardeşlerine karşı 'kendi burjuvazisi'nin kuyruğunda hareket ediyor demektir. Kendi öz sınıf çıkarlarına ihanet ediyor demektir.

9 Ekim 2019

KARKERÊN HEMÛ WELATAN Û GELÊN BINDEST YEKBIN

stêrka bolşewîk

WEŞANA VEDORA MARKSÎST-LENÎNÎST (KURDÎSTANA BAKUR)

AÇLIK GREVLERİNİN SONLANDIRILMASI ÜZERİNE

Arka plan…

Açlık grevini ilk başlatan Demokratik Toplum Kongresi (DTK) Eş Başkanı ve Halkların Demokratik Partisi (HDP) Hakkâri Milletvekili Leyla Güven oldu. Leyla Güven, 8 Kasım 2018'de tutuklu bulunduğu Amed hapishanesinde açlık grevini başlattı. Leyla Güven'in sesine ses verenler, bedenlerini açlığa yatırdı. 16 Aralık 2018'den itibaren açlık grevleri hapishanelere yayıldı. Leyla Güven, 25 Ocak 2019'da serbest bırakıldı. Leyla Güven serbest bırakılmasına rağmen açlık grevi eylemini Amed'teki evinde sürdürdü. Ayrıca Güney Kürdistan'ın Hewlêr kentinde HDP'li Nasır Yağız, Mexmûr'da İştar Kadın Meclisi Üyesi Fadile Tok, Strasbourg'da 15 kişi ve Avrupa'nın değişik ülkelerinde birçok insan bedenlerini açlığa yatırdı. 30 Nisan 2019'dan itibaren hapishanelerde bedenlerini açlığa yatıranlar, açlık grevlerini ölüm orucuna dönüştürdü.

Bedenlerini açlığa yatıranlar *"Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!"* talebini ileri sürüyorlardı. Abdullah Öcalan, İmralı'da tecrit altında tutuluyordu. 27 Temmuz 2011'den bu yana avukatları ile görüştürülmüyordu. HDP İmralı Heyeti, en son 5 Nisan 2015'de Abdullah Öcalan ile görüşme yapmıştı. 12 Ocak 2019'da Mehmet Öcalan, İmralı'da Abdullah Öcalan'la yarım saat görüştürülmüştü. Öcalan ailesi, her hafta İmralı'ya gitmek için izin başvurusunda bulunuyordu. Ancak ailenin bu isteği reddediliyordu. Mehmet Öcalan, Abdullah Öcalan ile bir önceki görüşmesini 11 Eylül 2016'da gerçekleştirmişti.

2 Mayıs 2019'da Abdullah Öcalan'ın iki avukatı İmralı'ya götürüldü. 6 Mayıs'ta, Asrın Hukuk Bürosu Avukatları basın toplantısı düzenleyerek Abdullah Öcalan ile yaptıkları görüşme hakkında bilgi verdiler. Basın toplantısında ayrıca "Kamuoyuna duyuru" başlıklı, Abdullah Öcalan, Hamili Yıldırım, Ömer Hayri Konar ve Veysi Aktaş imzalı açıklama okundu. Açıklama, İmralı'da avukatlara elden verilmemiş daha sonra MİT aracılığı ile avukatlara iletilmişti.

Açıklamada: *"Demokratik müzakere yöntemine şiddetle ihtiyaç"* duyulduğu, Suriye'nin bütünlüğü çerçevesinde

çatışma kültüründen uzak durulması gerektiği, *"Suriye'nin bütünlüğü çerçevesinde anayasal güvenceye kavuşturulmuş yerel demokrasi perspektifinde çözüme ulaştırılması"*nın amaçlanması ve *"Türkiye'nin hassasiyetlerine de duyarlı"* olunması gerektiği belirtiliyordu. Açıklamada ayrıca 2013 Newroz açıklamasında belirtilen ilkelere bağlı olunduğuna da vurgu yapılıyordu.

22 Mayıs'ta, Abdullah Öcalan iki avukatı ile yeniden görüştü. 26 Mayıs'ta, Asrın Hukuk Bürosu Avukatları, 22 Mayıs'ta yaptıkları görüşmeye ilişkin Titanic Downtown Beyoğlu Hotel'de basın toplantısı yaptı. Nevroz Uysal, Rezan Sarıca, İbrahim Bilmez ve Raziye Turgut, tarafından yapılan açıklamada açlık grevi ve ölüm orucuna ilişkin Öcalan'ın el yazısı ile yazdığı mesajı okundu. Abdullah Öcalan'ın mesajı şöyle:

"Değerli yoldaşlar,

Başta açlık grevi ve ölüm orucuna kendini yatırmış arkadaşlar olmak üzere iki avukatımın yapacağı geniş açıklamalar ışığında eyleminizin sona ermesini bekliyorum. Bana ilişkin maksadınızın hâsıl olduğunu da rahatlıkla belirtip hepinize en derin sevgi ve teşekkürlerimi sunuyorum.

Asıl bundan sonrasında da bana yeterli yoğunluk ve iradeyle eşlik etmenizi de özenle belirtiyor ve umuyorum.

Bitmeyen sevgi ve selamlarımla
22 Mayıs 2019, İmralı Cezaevi
Abdullah ÖCALAN!"

Bu çağrının ardından PKK ve PAJK'li tutuklular adına Deniz Kaya'nın süreci değerlendiren ve açlık grevi/ölüm orucu eylemlerinin sonlandırılması ile ilgili açıklaması da okundu. Abdullah Öcalan'ın İmralı'dan gönderdiği mesaj sonucu ülkelerimizde, Kürdistan'ın diğer parçalarında ve Avrupa'daki açlık grevleri sonlandırıldı. Açlık grevlerinin sonlandırılmasını olumlu gördüğümüz de belirtelim.

PKK açıklaması üzerine…

28 Mayıs'ta Fırat Haber Ajansı'nda, açlık grevleri ile ilgili PKK açıklaması yayınlandı. PKK, açlık grevlerinin "zaferle" sonuçlandığını açıkladı! PKK'nin verdiği bilgiye göre; açlık grevleri boyunca 9 kişi (Zülküf Gezen, Ayten Beçet, Zehra Sağlam, Medya Çınar, Yonca Akıcı, Sıraç Yüksek, Mahsum Pamay, Ümit Acar ve Uğur Şakar) yaşamını yitirmiştir. Bedenlerini açlığa yatıranların, vücutlarında kalıcı hasarların olabileceği de ihtimal dâhilindedir. Açlık grevi "Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim!" şiarı ile başlatıldı. Faşizm yıkılmadı, Kürdistan özgürleşmedi! Tecritin tümden kırılmadığı ve ortadan kaldırılmadığı PKK'nin kendi tespitidir. Dokuz insan yaşamını yitirmiştir. Yüzlerce açlık grevi eylemcisinin vücutlarında kalıcı hasarlar oluşmuştur. Açlık grevi sonucu birçok insanın sağlığı bozulmuştur. Tecrit tümden ortadan kaldırılmamıştır. Ama olsun yine de zafer kazanılmış!!!

Avukatların Abdullah Öcalan ile görüştürülmesi kuşkusuz önemli bir adımdır. Pasif bir direniş için insanların bedenlerini açlığa yatırması zaten yanlış bir eylem biçimi idi. Kuşkusuz PKK'nin de tespit ettiği gibi İmralı kapısının aralanması ve avukatlarla görüşme yasağının kaldırılması olumludur. PKK, faşizmin yıkılmadığını, Kürdistan'ın özgürleşmediğini belirttikten sonra, faşizmin yıkılması ve Kürdistan'ın özgürleştirilmesi için direniş hamlelerinin devam edeceğini belirtmektedir. PKK, Abdullah Öcalan'ı savunur gözükmektedir! Ancak çözüm sürecinde olduğu gibi PKK siyaseti ile Abdullah Öcalan'ın İmralı'da formüle ettiği siyaset örtüşmemektedir. Abdullah Öcalan, Kürdistan'ın özgürleştirilmesinin emperyalist sistem içerisinde çok zor ola-

bileceğini gördüğü noktada bir siyaset değişikliğine gitmeyi uygun görmüştür. Öcalan'a göre, ulus devlet modeli sona ermiştir. Öcalan'ın aradığı çözüm üniter yapı içerisinde bir çözümdür. Öcalan'ın Kürdistan'ın kurulması veya PKK'nin deyimi ile Kürdistan'ın özgürleştirilmesi diye bir sorunu yoktur.

PKK, *"31 Mart'ta faşist-soykırımcı zihniyet ve siyasetin yediği ağır darbe"*den sözetmektedir! PKK'nin faşizmin yıkılmasından anladığı RTE hükümetinin sona ermesidir. İddia "Cumhur İttifakı"nın 31 Mart seçimlerinde ağır darbe aldığıdır! Olgular ne yazık ki PKK'nin anlatımlarının bir hayal ürünü olduğunu ortaya koymaktadır. Olgular şöyledir:

Kuzey Kürdistan-Türkiye'de 1355 belediye var. 31 Mart Seçimleri'nde faşist "Cumhur İttifakı"nın kazandığı belediye sayısı 975'tir. Anti "Cumhur İttifakı"nın kazandığı belediye sayısı 380'dir. HDP, 57 belediyeyi kazanmıştır. Kuzey Kürdistan-Türkiye'deki belediyelerin %71,96'sını faşist ittifak kazanmıştır. Kimi büyük şehirlerin HDP oyları sayesinde, CHP adaylarının kazanması, faşist ittifak açısından psikolojik bir kayıptır. Bu ama 31 Mart seçimlerinde faşist ittifakın ağır yara aldığı anlamına gelmemektedir.

İmralı tutsaklarının kamuoyuna duyurusu…

PKK, *"7 maddelik duyuruyu önemsiyor, buradaki görüşlerin daha yaygın tartışılmasını, daha güçlü sahiplenilmesini ve hayata geçmesi için aktif mücadele edilmesini istiyoruz"* diyor! Öcalan *"2013 Newroz Bildirgesi'nde belirttiğimiz ifade tarzının daha da derinleştirerek ve netleştirerek sürdürme kararlılığında"* olduğunu belirtiyor. PKK, Abdullah Öcalan'ın İmralı'da geliştirdiği "çözüm süreci"ni defakto dinlemedi. Öcalan, PKK'den 2013 "Newroz Bildirgesi"nde belirtilen ifade tarzının daha da derinleştirilmesini istiyor. 2013 Newroz Bildirgesi'nde yazılanları bir kez daha hatırlayalım.

Abdullah Öcalan, İslam kardeşliği temelinde, Kürtler ve Türklerin birlikte hareket ettiği bir Türkiye'nin Ortadoğu'da büyük bir güç olma imkânının olduğu ve bunu sağlama yönünde adımlar atılması gerektiğini söylüyordu. Öcalan'a göre; Anadolu'da, kardeşlik hukuku ve İslam kardeşliği temelinde, Türkler ve Kürtler binyıldır birlikte yaşıyordu! Osmanlı ve Müslümanlığın esas olduğu dönemde, varolan kardeşlik ve dayanışma hukuku idi! 1925'den sonra, kardeşlik hukuku bozuldu! Bu kardeşlik hukukunun yerini, kemalist cumhuriyet döneminde inkâr siyaseti aldı! Ortadoğu'da Türklerle birlikte büyük güç olmanın dayanak noktası İslam olmalı idi. Osmanlı'da baskı, imha ve asimilasyon yoktu! İmha, baskı ve asimilasyon T.C.'nin kurulması ile başlamıştı!

2013 Newroz konuşmasının temel tezi şu idi:

"Bugün yeni bir dönem başlıyor. Silahlı direniş sürecinden, demokratik siyaset sürecine kapı açılıyor. Siyasi, sosyal ve ekonomik yanı ağır basan bir süreç başlıyor; demokratik hakları, özgürlükleri, eşitliği esas alan bir anlayış gelişiyor." Newroz mesajının merkezi düşüncesi bu idi. Yeni bir dönem başlıyordu. Silahlı direniş süreci kapanıyor, yeni bir demokratik siyaset süreci başlıyordu. *"Artık silahlar sussun, fikirler ve siyasetler konuşsun noktasına geldik. Ben, bu çağrıma kulak veren milyonların şahitliğinde diyorum ki; artık yeni bir dönem başlıyor, silah değil, siyaset öne çıkıyor. Artık silahlı unsurlarımızın sınır ötesine çekilmesi aşamasına gelinmiştir."* Burada söylenenler genel laflar değildi. Öcalan Newroz konuşmasında, silahların

nasıl susacağı, siyasetin nasıl yapılacağı konusunda da bir yol haritası sunuyordu.

Abdullah Öcalan, *"Bu bir son değil, yeni bir başlangıçtır. Bu mücadeleyi bırakma değil, daha farklı bir mücadeleyi başlatmadır. Etnik ve tek uluslu coğrafyalar oluşturmak, bizim aslımızı ve özümüzü inkâr eden modernitenin hedeflediği insanlık dışı bir imalattır"* diyordu. Öcalan'a göre, *"etnik ve tek uluslu coğrafyalar"* dönemi sona ermişti. Ulus devletler ona göre, aslımızı -özümüzü inkâr eden modernitenin bir dayatması idi. Öcalan bunları söylüyordu ama günümüz dünyasının gerçekliği bu değildi! Günümüzün dünyasında, emperyalizm her alanda egemenliğini sürdürüyor. Emperyalizm, ülkeleri ve bağımlı ülkeleri, egemenliğinin sürdürülmesinde bir araç olarak kullanıyor. Emperyalizmde ulus/devlet modelinin kaldırılması ancak ulusal devletlerin emperyalist sömürünün önünde bir engel olduklarında gerçekleşir. Ulus devlet modelinin egemen olduğu bir dünya gerçekliği var. Öcalan'a göre; demokratik modernite ile ulus devleti aşma iddiası yalnızca kemalist ulus devleti aşmak değildir. Bu siyaset, Türk devletine eklemleme teorisinin gerekçelendirilmesi idi.

PKK kurulduğunda hedefi, kapitalist modernitenin sınırları içinde Birleşik Demokratik Kürdistan'ı kurmaktı. Yani hedef etnik temele dayalı ulus devletti. 1993'te bu hedeften vazgeçildi. Öcalan "*Kapitalist moderniteye karşı demokratik modernite"*yi savunduğunu iddia ediyor. Öcalan, kapitalist modernitenin ötesine geçme iddiasında idi. Öcalan'a göre; ulus devlet düşüncesi, aslında modernitenin dayattığı ve bizim özümüze aykırı olan bir şeydir! Yeni mücadele döneminin hedefi, kapitalist modernitenin ötesinde yepyeni bir şeydir. Öcalan'ın 2013'te kapitalizmin egemenliğini sürdürdüğü dünyamızda, tespit ettiği yeni hedefin gerçekleşme imkânı sıfırdı. Öcalan, kapitalist devletlerin varlığını sorgulamadan, onlar içinde alttan demokrasiyi yaşayacağını iddia ediyordu!

Abdullah Öcalan'ın 2013 Newroz konuşmasının dayanak noktalarından biri de İslam'dı. Öcalan, Osmanlı'yı övüyordu, sadece Osmanlı'yı övmekle yetinmiyordu. Türklerin, Malazgirt savaşı ile birlikte Anadolu'ya gelmelerine de vurgu yapıyordu. Burjuvazinin bin yıldır bu topraklarda birlikte yaşıyoruz söylemini, Öcalan'da üzerleniyordu. Öcalan, 1071 Malazgirt savaşını temel alarak, bin yıla yakın İslam bayrağı altında birlikte yaşıyoruz diyordu. Öcalan, 2013 Newroz konuşmasında Osmanlı ve öncesinin şirin gösteriyordu. Osmanlı devleti, askeri güç temelinde fetihlere dayanan merkezi feodal bir devletti. Öcalan'a göre; Osmanlı'da baskı, imha ve asimilasyon yoktu. İmha, baskı ve asimilasyon T.C'nin kurulması ile başlamıştı! Osmanlı ve Müslümanlığın esas olduğu dönemde, *"kardeşlik ve dayanışma hukuku"* vardı! Fakat bu kardeşlik hukuku, kemalist cumhuriyet döneminde bozuldu ve inkâr siyaseti esas alındı! Osmanlı ve Müslümanlığın esas olduğu dönemde, kardeşlik ve dayanışma hukuku yoktu. Öcalan açıkca tarihsel gerçekleri yanlış anlatıyordu.

Öcalan'a göre; T.C'nin kurulması ile birlikte yapılanlar kardeşlik hukukuna uymuyordu! Türkler ve Kürtler, Ortadoğu'nun temel iki stratejik gücü idi. Bunlar kendi öz kültür ve uygarlıkları ile uygun şekilde demokratik moderniteyi inşa edeceklerdir. Demokratik modernite, bin yıllık kadim *"kardeşlik ve dayanışma hukuku"* temelinde kurulacaktır. Öcalan, Türkler ve Kürtler iki eşit güç olarak Müslümanlık temelinde Osmanlıyı yeniden modernite temelinde inşa edelim, diyordu!

Abdullah Öcalan, TBMM'nin kuruluşundaki ruha atıfta bulunuyordu. TBMM kurulduğunda hedef Osmanlı'yı, sultanı ve sultanlığı kurtarmaktı. TBMM'nin kuruluşunda, işçilerin emekçilerin temsilcileri yoktu. Birinci mecliste, bürokratlar ve din adamları hiç de küçümsenmeyecek bir grubu oluşturuyordu. Büyük Millet Meclisi kurulduğunda, isminin başında Türkiye yoktu. Meclis kendini Osmanlı devletinin bir meclisi olarak kavrıyordu. Padişah esirdi. Birinci meclisin amacı, padişahı kurtarmaktı. TBMM'nin kuruluşunda ki ruh buydu.

Abdullah Öcalan 2013 Newroz konuşmasında, stratejik iki halkın (Kürtler/Türkler) Ortadoğu'yu nasıl şekillendireceği konusunda somut öneri getiriyordu. Öcalan Türk burjuvazisine; biz Ortadoğu'nun iki kadim halkı ve stratejik halkları olarak, yeniden bir milli kurtuluş savaşı, Misak-ı Milli çerçevesinde verebiliriz diyordu. Öcalan 2013 Newroz konuşmasında, Misak-ı Milli sınırlarının yeniden kurulması gerektiğini belirtiyordu. Öcalan, Irak ve Suriye'nin Misak-ı Milli sınırları dışında kalmasına üzülüyordu. Öcalan'a göre; Irak ve Suriye, Misak-ı Milli içinde olsalardı, ağır sorunlar ve çatışmalar yaşamazlardı! Öcalan'ın yeni modeli, Misak-ı Millî'nin yeniden kurulması idi.

Abdullah Öcalan 2013 Newroz konuşmasında, Müslümanlık dinini, Misak-ı Milli sınırlarını temel alan, Kürtlere esasında özgürlüğü bugüne kadar ki ulusal devletler çerçevesinde, o ulusal devletlerin varlığı ortadan kalkmaksızın, kendi bölgelerinde yerel özerkliği kurtuluş olarak gösteren bir çözüm öneriyordu. Ortak din ve Misak-ı Milli temelinde Türk burjuvazisine, eğer bizimle birlikte hareket ederseniz iki stratejik güç olarak, Ortadoğu'yu yeniden şekillendirebiliriz diyordu.

2013 Newroz Bildirgesi'nde ortaya konulan ve Türk burjuvazisine önerilen siyaset bu idi. Öcalan altı yıl sonra Newroz Bildirgesi'nde ortaya konulan kararlılığın daha da derinleştirilerek sürdürülmesinden yanadır. PKK ise başka telden çalıyor. Açıklamada şöyle deniliyor:

"Ancak bu konuda saf ve aldanan konumda da olmayacağız. Dolayısıyla pasif bekleyen değil, aktif mücadele eden olacağız. Nitekim 1 Haziran 2010 Dördüncü Stratejik Hamlemizin dokuzuncu yıl dönümünü yaşıyor, onuncu yılına giriyoruz. Tecridi Kıralım, Faşizmi Yıkalım ve Kürdistan'ı Özgürleştirelim! direniş hamlesini, dokuz yıllık devrimci halk savaşı stratejisinin finali olarak yürütüyoruz. Onuncu yılda devrimci halk savaşı stratejinin tüm taktik ve tarz gereklerini doğru ve yeterli bir biçimde yerine getirerek tecridi tümden kıracağımıza, faşizmi yıkacağımıza, Önder Abdullah Öcalan'ı özgür yaşar ve çalışır koşullara kavuşturacağımıza inanıyoruz."

Görüldüğü gibi Abdullah Öcalan'ın 2013 Newroz Bildirgesi'nde özetlediğimiz siyaseti ile PKK'nin siyaseti arasında nitel bir fark var. PKK; devrimci halk savaşı ile tecridi kıracaklarını, faşizmi yeneceklerini ve Kürdistan'ı özgürleştireceklerini açıklıyor! 1 Haziran 2010 hamlesi şudur: 1 Haziran 2010'da demokratik siyasi mücadele stratejisine son veriliyor. Demokratik özerkliğin gerçekleştirilmesi, devrimci halk savaşının yürütülmesine bağlanıyor. Kürt sorunun demokratik özerklik çözümünü, devrimci halk savaşı stratejisiyle gerçekleştirmek üzere strateji değiştiriliyor. Güya demokratik siyasi mücadele stratejisine son veriliyor. 1 Haziran 2010 hamlesi denilen hamle budur. 1 Haziran 2010 hamlesinin üzerinden dokuz yıl geçmiş. Dokuzuncu yılda, devrimci halk savaşı stratejisinin finalini yürüteceklermiş!!! PKK hep final yılı ilan ediyor ama her nedense final yılları bir türlü gerçekleşmiyor.

PKK siyaseti ile Abdullah Öcalan siyaseti arasında nitel bir fark olduğunu açıkladık. PKK, Öcalan'ı savunur görünüyor ama Öcalan'ın siyaseti ile bir ilgisi yok. PKK, Öcalan'ın siyasetine açıkça yanlış demiyor. Öcalan'ın PKK tabanında büyük bir etkisinin olduğunu biliyor. Hem Öcalan'ı savunur görünmek hem de Öcalan siyasetini uygulamamak PKK'nin andaki siyasetidir. Bu siyaset yanlış bir siyasettir.

Sonuç

Kapitalizmin egemenliği şartlarında, ezilen ulusların özgür iradeleri ile kendi kaderlerini kendilerinin belirlemesi mümkün değildir. Çok uluslu ülkelerde, ulusal sorunda hukuki eşitsizlikler devam ediyor. Ulusların ayrılma haklarını özgürce kullanacakları ortam yaratılamıyor. Zoraki birliktelikler temelinde, uluslar sömürgeleştiriliyor. Ulusların gönüllü birlikte yaşamasının ön şartı, zoraki birliklerin parçalanmasıdır. Ulusların birlikte yaşaması, eşitlerin özgür birliği temelinde olmalıdır. Gerçek demokraside, hiçbir ulusa, hiçbir dile imtiyaz hakkı yoktur, olmamalıdır. Gerçek demokraside, hiçbir ulusal azınlığa sınırlama getirilemez. Gerçek demokraside, uluslar nasıl yaşayacaklarına kendi özgür iradeleri ile karar vereceklerdir. Gerçek demokrasi, ulusların kendi kaderlerini kendilerinin belirlemesi, bir ulusun nasıl örgütleneceğine kendisinin karar vereceği bir sistemdir. Gerçek demokrasi, her milliyetin kendi dilinde konuşma, eğitim yapma ve bütün ilişkilerde dillerini kullanma hakkının sağlanmasıdır. Gerçek demokraside, hiçbir dil başka bir dil üzerinde imtiyaz kuramaz. Her milliyet kendi dilini kullanacak ve diller arasında tam bir eşitlik sağlanacaktır. Kapitalist modernitenin ötesine geçmek, yukarda saydığımız kimi ilkelerin gerçekleşmesi ile olacaktır. Bu ilkelerin gerçekleşmesi ancak demokratik halk devriminin zaferine bağlıdır. Kapitalist modernite içerisinde Kürt sorununun kalıcı çözümü mümkün değildir.

Yukarda Kürt sorunun kalıcı çözümünün bir devrim sorunu olduğunu açıkladık. Bu ama kapitalist sistem içerisinde geçici çözümlerin olmayacağı, akan kanın durmayacağı anlamına gelmez. Çok geri düzeydeki talepler temelinde savaş yürütülüyor. Geri düzeydeki talepler temelinde bir savaşın yürütülmesi Kürt ulusu açısından da gerekli değildir. Bu noktada savaş bu amaçlara da terstir. Bu amaçları elde etme açısından savaşa gerek yoktur. Onun için çözüm sürecine tekrar geri dönülmesi gerekir. Her savaş belli bir siyasetin devamıdır. Bu savaşta binlerce insan öldü. Ülkelerimizde, Türkler ve Kürtler arasında, emekçiler arasında düşmanlık gelişti. Gelinen yerde savaş ezilen bir ulusun kendi hakları için mücadele etme rotasından çıkmıştır. En iyi halde pazarlık masasında daha ne kadar alabilirimin savaşıdır bu. Biz böyle bir savaştan yana değiliz. Bu anlamda çözüm sürecine tekrar geri dönülmesini doğru buluyoruz. Bu savaş, ülkelerimizdeki demokratik gelişmeyi engelliyor. Pazarlık amacıyla sürdürülen bu savaş bitsin artık. İşçi sınıfı açısından hiçbir yararı olmayan bir savaş bu. Daha önce durum değişikti. Evet, bu savaş olmasaydı bu noktaya tabii ki gelinmeyecekti. PKK'nin savaşı, Kürt sorununun gündeme getirilmesi, burjuvazinin adım atması, demokratikleşme konusunda çok önemli olumlu bir rol oynadı. Ama gelinen yerde artık bu savaş olumlu rolünü tüketti. O yüzden çözüm sürecine tekrar geri dönülsün diyoruz. Gelinen yerde savaş değil, barış hemen şimdi diyoruz.

28 Mayıs 2019

İTLERİN SALINDIĞI, TAŞLARIN BAĞLANDIĞI KÖY... YA DA HUKUK MU, GUGUK MU?

Bir Nasreddin Hoca fıkrası var. Hoca bir gün bir köye gider. Kıştır. Kış kıyamette bir eve sığınmak ister. Üzerine azgın köpekler saldırır. Hoca can havliyle köpeklere karşı kendini korumak için yerden taş alıp atmaya kalkar. Ancak taşlar donmuştur, söküp almak mümkün değildir. "Ne acayip bir köy yahu!" der Hoca; "İtleri salmışlar, taşları bağlamışlar!"

Memleket itlerin salınıp, taşların bağlandığı köy gibi.

31 Mart yerel seçimleri yapıldı. Hâkim sınıfların partileri, yerel seçimlerde kıyasıya bir mücadeleye giriştiler. HDP, Batı'da "Millet İttifakı"nın kuyruğuna takıldı. HDP seçmenlerinin sayesinde CHP, birçok ilin belediye başkanlıklarını kazandı. İstanbul'da kazanan CHP adayı Ekrem İmamoğlu idi. Ancak faşist "Cumhur İttifakı", İstanbul'daki seçim sonuçlarına itiraz etti. Oylar birçok kez yeniden sayıldı. En son noktayı YSK koydu. Ve İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı seçimi iptal edildi. YSK son noktayı koymadan önce, İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı seçimlerinin hukuksal olarak iptal edilemeyeceği birçok çevreler tarafından dillendiriliyordu! Bu çevrelerin unuttuğu bir şey vardı. Memlekette hukuk var mı? Burası Türkiye. Ve burada hukuk guguktur. Aslında hukuk, sermayenin olduğu her ülkede sermayenin çıkarlarını koruma kuralları üzerinde yükselir. Yazılı olan kurallar teoride, birçok kez de pratikte bütün vatandaşlar nezdinde değişmeden uygulanır. Buna "hukukun üstünlüğü" falan gibi parlak yaftalar asılır. Gerçekte eşitsizlik üzerine, sömürü üzerine kurulu bir düzende, sömürü sistemini korumak için çıkarılmış yasalar en baştan eşitsizdir, bu anlamda bu eşitsiz yasaların eşit uygulanmasında işçiler, emekçiler hep kaybeder. Fakat yine de yasada yazılı olan "hakkınızı" arayabilirsiniz. Bizde öyle değildir. Bizde yalnızca yasaların eşitsizliği ile yetinilmez, onun dışında yasaların uygulanmasında da "kime göre" olduğu çok önemlidir. YSK, "Cumhur İttifakı"nın çıkarlarını kollayan ve "Cumhur İttifakı"nın istemlerine göre karar vermiştir.

31 Mart yerel seçimlerinde, "Cumhur İttifakı" ile "Millet İttifakı" kıyasıya bir iktidar dalaşına girişti. 31 Mart yerel seçimlerinin kaybedeni komünistlerdir, işçilerdir, emekçilerdir, emekçi kadınlardır, ezilenlerdir, Kuzey Kürdistan/Türkiye halklarıdır. Kazanan faşist Türk devletidir. "Cumhur İttifakı" ile "Millet İttifakı" arasında sömürüden daha fazla pay kapmak için suyun başını tutma konusunda, kendi aralarında yürüttükleri mücadele bir it dalaşıdır. Bu it dalaşı devam ediyor. Hâkim sınıfların yürüttüğü iktidar kavgasında, YSK'nın İstanbul seçimini yenileme kararı elbette guguktur. YSK'nın aldığı karar, faşist devletin andaki yasalarına uygun bir karar değildir. Ama burası Türkiye. Türkiye de burjuva hukukun guguk olduğu bir ülke. Onun için YSK'nın aldığı karara şaşırmamak gerekir.

Demokrasi isteyen insanlar üzerine, hak arayan emekçiler üzerine, devrimci, ilerici, demokrat örgüt ve insanlar üzerine devlet bütün celaletiyle, polisiyle, copuyla, biber gazıyla, yargısıyla, topuyla, tüfeği, F tipiyle...elindeki her türlü araç ve imkânla yürüyor. İşkenceler, tehditler, ırza geçmeler vb. ülkenin bilinen gerçek-

NE CUMHUR İTTİFAKI NE MİLLET İTTİFAKI! TEK YOL DEVRİM!

EGEMENLERİN DERDİ RANT PAYLAŞIMI! BİZ SİZİN SEÇİM TİYATRONUZUN FİGÜRANI OLMAYACAĞIZ!

Adı 'Yüksek', kendisi alçak Seçim Kurulu, 6 Mayıs'ta İstanbul Büyükşehir Belediye Başkanlığı seçimini az farkla kaybeden AKP'nin seçimin iptali ve yenilenmesi talebini 4'e karşı 7 oyla kabul etti. Böylece 8 milyonu aşkın seçmenin geçerli oy kullandığı seçimin sonuçları 7 hâkimin oyuyla sıfırlandı.

Halk 23 Haziran'da şimdi yeniden sandığa çağrılıyor.

Yeni seçimde kim kazanırsa kazansın, aradaki farkın yine az olacağı bugünden belli. Kaybedenin kim olursa olsun mızıkçılık edeceği bugünden belli. O hâlde niye yeniden seçim? Neyi seçmemiz isteniyor?

Seçim yine esasta her ikisi de birbirinden berbat, her ikisi de Türk egemen sınıflarının temsilcisi faşist T.C.'nin azgın savunucusu, halk düşmanı, emekçi düşmanı iki ittifakın, adaylarının hangisinin İstanbul'da belediye başkanı olacağı konusunda halkın "hakemliğine" başvurulmasından başka bir şey değil.

İstanbul'daki muazzam rantı hangimizin yemesine karar verin deniyor halka. Aslında 31 Mart seçiminde verilmiş karar. AKP/MHP bloğunun hoşuna gitmediği için çiğnenerek yapılıyor bu iş!

Seçim sahtekârlığı tiyatrosunun kapanmış perdesi bir daha açılıyor.

Buna emekçiler açısından verilecek bir tek cevap var!

Biz sizin bu sahtekârlığınızın figüranları olmayacağız!

Kendiniz çalın, kendiniz oynayın!

Egemen sınıfın temsilcisi olan hiçbir adaya, hiçbirinize vereceğimiz tek oy yok!

Biz sizin rant kavganızın "hakemi" değiliz! Seçim sizin derdiniz!

Bizim derdimiz başka. Biz sizin iktidarınızdan mustaribiz!

Biz sizin sömürü sisteminize karşıyız! Hepinize, topunuza karşıyız!

İstediğimiz kendi iktidarımız!

Er geç kazanacağız!

BOLŞEVİK PARTİ KUZEY KÜRDİSTAN/TÜRKİYE

6 Mayıs 2019

leri. İtler salınmış, işlerini yapıyorlar.

İşçiler, emekçiler iktidar dalaşı yürütenlerin kuyruğuna takılmamalıdır. İktidar dalaşı yürütenler işçi, köylü, emekçi düşmanıdır. Her iki cephe de Türk milliyetçisi, Kürt ulusuna ve ezilen milliyetlere düşmandır.

Bizim alternatifimiz ücret köleliği sistemine karşı sınıf mücadelesidir. Ücret köleliği sistemini DEVRİM'le yıkmak; yerine işçilerin-emekçilerin iktidarını kurmaktır.

Bizim alternatifimiz sosyalizmdir, komünizmdir!

6 Mayıs 2019

“NEFES MOLASI” MI?

Hâkim sınıfların her iki kanadının iktidar dalaşı, başta kendi borazanları olan medya üzerinden işçilere/emekçilere taşınıyor. İşçilerin/emekçilerin hâkim sınıfların iktidar dalaşında saf tutması isteniyor. Ne yazık ki andaki durumda işçilerin/emekçilerin büyük çoğunluğu bu oyuna geliyor, “Cumhur ittifakı” veya “Millet İttifakı”nın kuyruğuna takılıyor. İşçileri/emekçileri bırakalım bir tarafa, “Millet İttifakı”nın yerel seçimlerde kimi şehirlerin belediye başkanlıklarını kazanmasına devrimci solun büyük kesimi seviniyor! Binali Yıldırım ile Ekrem İmamoğlu arasındaki fark ne? Mansur Yavaş ile Mehmet Özhaseki arasındaki ayrım ne?

İşçiler/emekçiler, hâkim sınıfların bir kesiminin kuyruğuna takılmak zorunda mı? Kimileri yerel seçimlerde AKP’nin kimi şehirlerde belediye başkanlıklarını kaybetmesini “nefes molası” olarak adlandırıyor? Faşizm ortadan mı kalktı? Koyu faşizmin uygulanmasından vaz mı geçildi? Burjuva hukuku mu geldi memlekete? Basın/düşünce özgürlüğü mü geldi? Ne oldu ki işçiler/emekçiler nefes alsın? Hangi “nefes molası”?

Kitlelerin kendi çıkar ve talepleri gündemde yer almıyor. AKP/MHP ittifakı 2023’e kadar koyu faşizmi uygulamaya devam edecek. Uygulanan ekonomik politikalardan işçiler/emekçiler etkileniyor. İşsizler yığınına her gün yenileri etkileniyor. Yoksullarla zenginler arasındaki makas giderek açılıyor. Geniş emekçi kitlelerin alım gücü giderek düşüyor. AKP hükümeti, ülkelerimizde, Güney/Batı Kürdistan’da savaş yürütüyor. Altı belediyede seçimi kazanan HDP’lilere mazbataları verilmiyor. Buralarda seçimleri kazanamayan AKP’lilere belediyeler teslim ediliyor. Kimi belediyeleri CHP’nin kazanması ile “nefes molası” mı alınıyor? İşte sol hâkim sınıfların bir kanadına böyle eklemleniyor.

Tüm sistemi ayakta tutan, zenginliğin esas yaratıcısı olan işçilerin/emekçilerin kendi sorunları ve talepleri gündeme taşınmıyor, taşınamıyor. Taşınamıyor, çünkü egemenler bunu istemiyor. Kitleleri kendilerine, kendi sorunlarına yabancılaştırıyorlar. Kitlelerin uyuması, uyutulması çeşitli yol ve yöntemlerle, örneğin dinle, tevekkülle, medya marifetiyle vb. sağlanıyor. Esas olarak sömürü sisteminin çarkına çomak sokacak olan işçi sınıfı uyutuluyor. Değişen ne? Faşist “Millet İttifakı” kimi belediyeleri kazandı diye “nefes molası”mı alacakmışız!!! Öyle mi? İşte Türkiye solunun çoğunluğu ne yazık ki böyle bir sol!!!

Devin uyuması egemenlerin dönen sömürücü sisteminin sigortalarından birisidir. 31 Mart Yerel Seçimleri ile düzen mi değişti? Suriye’de, Irak’ta faşist devletin savaş tezkerelerine onay veren CHP değil mi? Türkiye’nin ulusal çıkarlarının bir numaralı savunucusu CHP değil mi? Kürt ulusal hareketinin yürüttüğü mücadeleyi “terör” olarak nitelendirip AKP’nin savaş politikalarına destek veren CHP değil mi? HDP’li milletvekillerinin hapse konulmasının sorumlularından biri CHP değil mi? Faşist 1982 Anayasası’nın ilk üç maddesinin değiştirilemeyeceğini, değiştirilmesinin dahi teklif edilemeyeceğini savunan CHP değil mi? Kuzey Kür-

distan/Türkiye'de, diğer halkların varlığını inkâr eden CHP değil mi? Sömürgeci devletin tarihinde bütün Kürt katliamlarını yapan CHP değil mi? Faşist kemalist sisteme övgüler düzen, Kemalizm'in egemenliğini savunan CHP değil mi? Faşist CHP'nin kimi belediyeleri kazanması "nefes molası"mı?

Nefes molasından söz edenler işçileri/emekçileri kandırıyor. Devrimci sol içinde bunu diyen kesim, HDP üzerinden sisteme eklemleniyor. CHP'nin kimi belediyeleri kazanması "nefes molası" filan değildir. Hâkim sınıflar, iktidar mücadelesinde kapışıyor. Filler tepişiyor, çimenler eziliyor.

Görev, "Millet İttifakı"nın peşine takılmak değildir. Görev, bu faşist sistemi ortadan kaldırmak için devrim mücadelesine hız vermektir.

İşçi sınıfı ve emekçilerin gerçek kurtuluşu kendi gücüne güvenerek sınıf dayanışması, sınıf örgütlenmesi ve sınıf mücadelesiyle kazanılabilir, kazanılacaktır.

19 Nisan 2019

SERMAYE SEN NERELİSİN?

Türkiye'nin güçlü bir ekonomiye sahip olması argümanının işçiler, emekçiler açısından bir kıymet-i harbiyesi yoktur. Gerçekte eğer güçlenecek olan bir kesim varsa o da Türk hâkim sınıflarıdır; Türkiye'nin güçlenmesi sömürücü sınıfların güçlenmesi demektir.

Kısaca ne kemalistlerin, ne AKP hükümetinin argümanlarının, iktidar dalaşında ileri sürdükleri gerekçelerin işçilere, emekçilere sağlayacağı bir yarar vardır. Sermayenin milliyetinin şu veya bu olmasının, sömürü çarkına bir etkisi yoktur. Çark dönmektedir.

İşçilerin, emekçilerin bu çarkın farkına varmaları, bu çarkın dişlileri arasında ezilmek için bir şeyler yapmaları gereklidir. Sorun, sömürenin bayrağı değil, sömürü sisteminin kendisidir. Yerli ya da yabancı sermayenin yanında olup olmamak değildir sorun. Sorun bir bütün olarak kapitalist sisteme karşı çıkmak, sömürü çarkını kırmak, yerlisiyle, yabancısıyla sermayeyi ortadan kaldırmak sorunudur.

İşçilerin, emekçilerin hâkim sınıfların şu ya da bu kliğinin peşine takılma, onların yalanları temelinde onların iktidarlarını güçlendirme diye bir sorunları olmamalıdır. Görev bellidir: Sömürü çarkını kırmak! Görev bellidir: Bunun için örgütlenmek ve mücadele etmek! Sermayenin çarkını kırmak için başka bir yol yok!

19 Nisan 2019

MİLLİYETÇİLİK HALKLARI BİRBİRİNE BOĞAZLATMA SİYASETİDİR!

Milliyetçilik, feodalizm döneminde yoktu. Feodalizmin bağrından yeşerip gelişen burjuvazi, "eşitlik ve kardeşlik" adına ortaya çıktığında, başlangıçta devrimci bir rol oynamıştı. Sömürü ve baskı uygulamada kendinden önceki sınıflardan bir farkı olmayan burjuvazi, feodal bölünmüşlüğü ortadan kaldırıp, ulusu ve ulus devleti inşa etti. Burjuvazi, ezilen, sömürülen yığınlara mensup olduğu ulusun diğer uluslardan daha üstün olduğunu, diğer ulusların kendi ulusuna her zaman düşman olduğunu aşıladı. Burjuvazi, iktidarı boyunca yürüttüğü gerici haksız savaşlarda yığınların milliyetçilik duygularını işledi ve kullandı.

Osmanlının son döneminde kapitalizmin gelişmesi ile başlayan uluslaşma süreciyle birlikte, milliyetçilik te gelişmeye başladı. Egemen ulus olan Türk ulusu ve egemen din olan Müslümanlardan işçi ve emekçiler, diğer ulusa ve dine mensup olanlara karşı, Türk burjuvazisi tarafından kışkırtılarak baskı ve katliamlarda Türk burjuvazisinin yanında yerini aldı.

Milliyetçilik ideolojisinin temel karakterinin tanımı için, öncelikle Türk Dil Kurumu sözlüğündeki milliyetçilik tanımına bakalım: Milliyetçilik, "maddi ve manevi açılardan millet ve ülkesinin çıkarlarını her şeyin üstünde tutma anlayışı" olarak tarif ediliyor. Tüm ortak insanlık değerlerini bir çırpıda yok sayan bu tanımın günlük yaşamdaki karşılığı, demokrasinin ve sivil hakların unutulduğu, öldürmek dâhil her tür şiddetin onaylandığı, sürekli düşman arayışında olunan bir kâbustur. Ezilen ulus milliyetçiliği, pozitif milliyetçilik, ırkçı olan ya da olmayan milliyetçilik gibi tanımlar milliyetçiliğin ayrımcı olan temel karakterini değiştirmez.

Tabii ki ezilen ulus milliyetçiliği üzerindeki ezen ulus milliyetçiliğinin baskısına, yani, milli zulme karşı çıkar, ezilen ulus milliyetçiliğinin ezen ulus milliyetçiliğine karşı mücadelesinde onun demokratik yanını destekleriz.

T.C. kurulduğundan bu yana, "tek devlet, tek ulus, tek dil, tek bayrak, tek vatan" üzerine kurulu bir devlet olarak, ülkelerimizde yaşayan Türk ulusu dışındaki ulusları yok saymıştır. Bunun sonucu olarak ta gelişen ulusal hareketler her zaman kanla bastırılmış, yok edilmeye çalışılmıştır. Başta Ermeni, Rum, Yahudi, Arap ve Kürt ulusu olmak üzere, diğer azınlıklar üzerine "Türkün Türk'ten başka dostu yoktur" ırkçı şoven siyaseti ile Türk işçi ve emekçilerini ideolojik olarak zehirleyerek eğitmiş ve kışkırtmıştır. Türkiye'deki milliyetçiliğin ideolojik temeli Kemalizm'dir. Bu kendini "Ne Mutlu Türküm Diyene", "Bir Türk Dünyaya Bedel" gibi anlayışlarla göstermektedir. Tarih boyunca "Ne Mutlu Türküm Diyene", "Türkün Türk'ten

Başka Dostu Yoktur" anlayışı Türk işçi ve emekçileri üzerinde önemli ölçüde etkili olmuştur.

Milliyetçiliğin gerçek yüzü

Burjuvazinin iktidarını sürdürmesi için en temel gıdası milliyetçiliktir. Türk büyük burjuvazisinin devletinin bugünkü siyasi yönetiminin başı RTErdoğan'ın da iktidarını sürdürmek için beslendiği kaynak milliyetçiliktir. Burjuvazi, kendi çıkarlarını tüm halkın çıkarlarıymış gibi gösterip yığınları kendi peşine takar. Her zaman iç ve dış düşmanlar ile çevrili olan ülke için, silahlanmak gerekir! Çünkü dış tehditler bugün her zamankinden daha fazla gündemdedir! Rojava'daki Kürtler tehdit oluşturmaktadır! Ermenilere yönelik soykırımı tanıyan ve bunu parlamentolarından geçiren veya geçirmeye hazırlanan ülkeler tehdit oluşturmaktadır! Dıştaki bu tehditlere bağlı olarak, "dış kaynaklı" olan iç tehditler de var. Kürtler, Ermeniler başta olmak üzere, devrimci ve komünistler de tehdit olarak varlığını koruyorlar!

O zaman bu tehdit unsurlarının da ortadan kaldırılması gerekir. Önce yasalarla bu tehdidi bertaraf etmek gerekir! Ülkelerimizde bir korku imparatorluğu yaratılmış. Hapishaneler, Kürtlerle, muhaliflerle, avukatlarla, gazetecilerle, "Reis"e hakaret ettiği iddia edilen insanlarla doldurulmuş durumda. "Halkımızın duyarlılığı adına" sokakta bildiri dağıtan devrimcilere, hemen oracıkta toplanan, ağzı salyalı gözü dönmüş yüzlerce faşist saldırgan linç girişiminde bulunuyor. Polis ve mülki amirler "halkımızın tepkisi" diye saldırganları korurken, saldırıya uğrayanlar mahkemeye verilerek yargılanabiliyor. Bugüne kadar onlarca devrimciyi, komünisti, aydını katleden bu faşist çetelerin öne sürdükleri kanıt "Türklüğün haysiyetini korumak"tı.

Biz hangi ulus ve ırk olursa olsun, onların aşağılanmasına karşıyız. Milliyetçi ve ırkçı temelde hareket eden faşist örgütlenmelerde başka ulusların aşağılanması olağan bir durumdur.

Milyonlarca işçi ve emekçi bugün açlık sınırının altında yaşıyor. Eğer asgari ücretle iş bulabilirse kendini şanslı hisseden milyonlarca işçi, aynı zamanda milliyetçiliğin o zehirli ahusuyla zehirlenerek ezilmesinin, sömürülmesinin nedenini göremiyor. Eğer işsiz kalmışsa veya işi tehlikedeyse, yabancı işçileri "işini elinden alan" veya "tehlikeye sokan" olarak görüp, yabancı işçilere karşı düşmanca davranabiliyor. Patronlar da bundan faydalanarak işçileri daha fazla sömürerek kârlarına kâr katıyorlar.

Burjuvazinin en temel silahlarından biri milliyetçiliktir. Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halkları burjuvazinin bu paslı silahını terk etmediği sürece işçi ve emekçiler ve ezilen halklar açısından değişen bir şey olmayacaktır. Dünyanın işçi ve emekçi yığınları, ortak düşmanları olan burjuvaziye karşı birleşip, kapitalizmi devrimle yerle bir edip kendi öz sistemleri olan sosyalizmi kurmadıkları sürece kurtuluş yoktur. İşçi, emekçi ve ezilen halklar için burjuva milliyetçiliğinin panzehri proletarya enternasyonalizmidir. "Bütün ülkelerin işçileri ve ezilen halklar birleşiniz!" şiarı temel şiarımız olmalıdır. Halkların kardeşliği için de tek yol devrim!

18 Nisan 2019

DÜNYA İŞÇİ SINIFININ BİRLİK, DAYANIŞMA, MÜCADELE GÜNÜNDE "BARBARLIĞA KARŞI TEK KURTULUŞ YOLU DEVRİM VE SOSYALİZM!" İÇİN

MÜCADELEYE!

2019 1 Mayıs'ını dünya işçi sınıfı, sömürülenler, ezilen halklar emperyalist, kapitalist sömürü düzeninde kutlamak zorunda kalıyor. Emperyalist barbarlık tüm görünümleri ile hâkimiyetini sürdürüyor. Ezen-ezilen, sömüren-sömürülen şeklinde iki kampa bölünen dünyada bir değişiklik yok. Emperyalist, kapitalist barbarlık vahşi düzenini sürdürmeye devam etmektedir.

Emperyalist barbarlığa karşı işçi sınıfının, sömürülenlerin, ezilen halkların mücadelesi maalesef çok zayıf durumda. Haklı olan bu mücadele tüm zorluklarına ve zayıflıklarına rağmen devam etmektedir, devam edecektir; Emperyalist, kapitalist dünya düzeni yıkılana kadar; tüm sömürücü ve kan emicilerin iktidarı yıkılana kadar; dünyada halklar arasına çekilen sınırlar yıkılana, tüm sınırlar ortadan kalkana kadar; sömürünün, baskının olmadığı bir dünya yaratılana kadar; üretim araçları üzerinde özel mülkiyetin olmadığı, üretim araçlarının toplumun tümünün ortak malı olduğu bir düzen kurulana kadar; çalışabilir durumda olan herkesin çalıştığı, eşit işe eşit ücretin ödendiği, çalışacak durumda olmayan, iş imkânı verilemeyen herkese sağlık ve iş sigortasının sağlandığı bir hayat yaratılana kadar; kadınlar üzerindeki tüm erkek egemen baskılar ortadan kaldırılana kadar; insanların renginin, dilinin, ırkının bir ayrımcılık olmadığının yaşandığı bir dünya toplumu yaratılana kadar; tüm halklar, diller, inançlar için aynı mesafede durulduğu koşullar yaratılana kadar.

Toplumsal değerlerin yaratılmasında herkesin yeteneğine göre katkı sunduğu ve herkesin emeğine karşılık aldığı bir toplum, SOSYALİST toplum kurana kadar ve orda da durmayarak "Herkesten yeteneğine göre; herkese ihtiyacına göre" kuralının işleyeceği, zenginliklerin fışkırdığı KOMÜNİST toplum kurulana kadar… çeşitli milliyetlerden dünya işçi sınıfı, ezilen halkları, tüm emekçilerin mücadelesi devam edecektir.

İşçi sınıfı ve ezilenlerin yönettiği bir dünya kurulana kadar 1 Mayıs dünya işçi sınıfının birlik, dayanışma, mücadele günü olarak kutlanacaktır.

Emperyalist, kapitalist sömürü ve baskı dünya düzeninin bir parçası olan Kuzey Kürdistan-Türkiye'de de 1 Mayıs bu bilinçle sahiplenilmeli ve kutlanmalıdır. Emperyalist dünya cephesinde yer alan faşist T.C. devleti ve sömürücü hâkim sınıfları faşist düzenini, işçi sınıfına, tüm ezilenlere, başta Kürt ulusu olmak üzere, tüm ulus ve milliyetlere karşı zorbaca sürdürmekteler. Faşist T.C. devleti, işçilerin, emekçilerin, ezilen Kürt ulusunun, ezilen kadınların siyasi, demokratik, ekonomik talepleri temelinde verdikleri mücadeleyi baskı

KAYYUMA HAYIR!

SEÇİLMİŞ BELEDİYE BAŞKANLARI DERHAL GÖREVLERİNİN BAŞINA DÖNMELİDİR!

19 Ağustos sabahına yeni bir faşist saldırı ile uyandı Kuzey Kürdistan/Türkiye toplumu.

İçişleri Bakanlığı'nın bir kararnamesi ile HDP'li Diyarbakır (Amed), Van (Wan) ve Mardin (Mêrdîn) Belediye Eş Başkanları görevlerinden alındılar. Yerlerine bu illerin valileri kayyum olarak atandı.

Şimdi "soruşturmaların ve kovuşturmaların selameti açısından" gerekçeleri ile görevlerinden alınan Eş Başkanlardan Mardin Büyükşehir Belediye Başkanı Ahmet Türk, 31 Mart yerel seçimlerinde faşist devletin bütün engellemelerine, açık terörüne rağmen geçerli oyların %56'sını alarak Belediye Başkanlığına seçilmişti.

Diyarbakır Büyükşehir Belediye Başkanı Adnan Selçuk Mızraklı'nın halktan aldığı oy desteği %63; Van'da Belediye Eş Başkanı seçilen Bedia Özgökçe Ertan'ın aldığı oy oranı %53 idi.

Şimdi faşist devlet onları görevden alarak, yerine kendi kayyumunu atayarak ülkemizde yapılan seçimlerin yalnızca bir kandırmaca, bir sahtekârlık olduğunu bir kez daha gösteriyor. Kayyum atamaları çokça sözünü ettikleri "seçmen iradesi"nin onların gözünde bir hiç olduğunu, seçimlerde istemedikleri bir sonuç çıktığında, sonucu istedikleri gibi değiştirdiklerini gösteriyor.

Bugün ülkelerimizde AKP/MHP koalisyonu koyu bir faşizm uyguluyor. Türk egemen sınıflarının dışta yürüttükleri işgal savaşları için içte faşizme ihtiyaçları var. Dünya'nın yeniden paylaşımında pay kapmak için dalaşlarında faşizme ihtiyaçları var.

Sözkonusu olan Kuzey Kürdistan olduğunda, faşizm çirkin yüzünü çok daha açık gösteriyor.

Kazanılmış demokratik haklara saldırı, Türk olmayan tüm milliyetlere karşı ırkçılık; Kürt ulusal kurtuluş hareketine karşı savaş, bugün AKP/MHP koalisyonu önderliğinde yürütülüyor. Fakat bu bir bütün olarak egemen Türk büyük burjuvazisinin siyasetidir.

Bugün acil olan şey evet faşizme karşı mücadeledir. Fakat bu mücadelede kendisi de faşist olan egemen sınıf partilerinin "antifaşist" söylemlerine itibar edilmemelidir.

Faşizme karşı mücadelede egemen sınıf partileri dostumuz değildir.

Faşizme karşı mücadele, bir bütün olarak büyük Türk burjuvazisinin faşist Türk devletine karşı, antifaşist halk iktidarı hedefiyle yürütülmelidir.

Kayyuma karşı mücadele de devlete karşı mücadele olarak kavranmak, yürütülmek zorundadır.

Biz Bolşevikler, bütün devrimci ve gerçek antifaşist güçleri, kendilerini burjuva muhalefetin kuyruğundan ayırarak, gerçek bir antifaşist cephe yaratma mücadelesinde birleşmeye çağırıyoruz.

BOLŞEVİK PARTİ
(KUZEY KÜRDİSTAN-TÜRKİYE)
19.08.2019

altında tutmakta, "terörist" denerek insanlar sokak ortasında katledilmekte, "terörist", "teröre yardım ve yataklık" vb. gerekçeleri ile insanlar gece yarılarından evlerinden alınıp sorguya çekilmekte, tutuklanmaktadır. Faşist T.C. devletinin zindanları muhalif kesimden on binlerce kadın erkekle doldurulmuş durumda. Kürt ulusal kuruluş mücadelesini savunan, bunun için mücadele yürüten binlerce insan zindanlara atılmış durumda.

Faşizm azgın biçimde varlığını sürdürmektedir. İşçi sınıfı ve tüm ezilenler üzerinde yoğun baskılar devam etmektedir. İşsizlik gün geçtikçe daha fazla artmakta, gün geçtikçe yüzlerce işçi, emekçi işsiz

kalmakta, işsizler arasına karışmaktadır. Siyasi ve ekonomik yaşam koşulları zorlaşmakta; işçi sınıfı ve geniş emekçi halk yığınlarının yaşam koşulları gittikçe kötüleşmektedir. İşçiler ve emekçiler işsiz kalma, işten atılma korkusu ile yaşamaktadır.

Son bir yıl içinde Haziran 2018'de genel seçim, Mart 2019'da yerel seçimler yapıldı. Seçimlere katılan bütün düzen partileri halklarımıza çeşitli vaatlerde bulunarak oy istediler. Hepsi de geniş halk yığınlarına demokrasi, özgürlük, barış, ekonomik sorunların çözüleceği, işsizliğin önleneceği, kadın haklarının korunacağı, eşitliğin sağlanacağı, yolsuzluğun, hırsızlığın, adam kayırmacılığın olmayacağına dair vb. sözler verdiler. Ama biz biliyoruz ki, düzen partilerinin ve sözcülerinin bu vaatleri yeni değil. T.C. devleti tarihinde bu ve benzeri sözler hep verildi, ama sonuçta gerçek anlamda değişen bir şey olmadı emekçi halk yığınları açısından. Baskı ve sömürü düzenine, onun düzen partilerine, sözcülerine "hayır" denmelidir.

İşçi sınıfının örgütlenmesi önündeki tüm engeller kalksın. Eşit işe eşit ücret, kadın ücretleri arttırılmalıdır. Herkese iş ve işsizlik sigortası.

Günde 6 saat, haftada 30 saatlik çalışma. KHK tüm sonuçları ile iptal edilmeli, görevden atılanlar görevine dönmelidir.

Kurtuluşumuz işçi sınıfı önderliğinde faşist-kapitalist düzenin devrimle yıkılması sonucu kurulacak işçilerin köylülerin demokratik halk iktidarında, sosyalizmde!

Ya barbarlık içinde çöküş, ya sosyalizm!

BOLŞEVİK PARTİ
(KUZEY KÜRDİSTAN-TÜRKİYE)

16 Nisan 2019

İSTANBUL DEPREMİ, DEVLETİN NİTELİĞİNİ BİR KEZ DAHA GÖZLER ÖNÜNE SERDİ

Marmara bölgesi, İstanbul merkezli depremlerle sarsılıyor. İstanbul'da merkez üssü Marmara Denizi Silivri açıklarında deprem meydana geldi. Afet ve Acil Durum Yönetimi Başkanlığının (AFAD) internet sitesinde yer alan bilgiye göre, saat 13.59'da merkez üssü Marmara Denizi Silivri olan 5,8 büyüklüğünde deprem oldu. AFAD, depremin yerin 6,99 kilometre derinliğinde oluştuğunu ve Silivri'ye uzaklığının 21,68 kilometre olduğunu duyurdu. Kandilli Rasathanesi Deprem Araştırma Enstitüsü ise depremin Silivri'nin yaklaşık 20 kilometre açığında ve 13 kilometre derinlikte meydana geldiğini bildirdi.

Deprem olduktan sonra, "uzmanlar", uzman olmayanlar açıklamalar yapıyor! Çözüm önerileri birer birer sıralanıyor! "Biz bu şehre ihanet ettik, bundan ben de sorumluyum" diyen RTE'den hesap sorulamıyor! RTE, İstanbul'a ihanet etmeye devam ediyor. Deprem anında insanların nerede toplanacağı konusunda doyurucu açıklamalar yapılmıyor, yapılamıyor. Her tarafın beton olduğu bir şehirde RTE, "on binlerce deprem toplanma alanı olduğunu" söylüyor! 18 milyon kişinin yaşadığı ve betonlaşmanın had safhaya vardığı bir şehirden söz ediyoruz. Büyük İstanbul depreminin beklendiği bir şehirde tedbir alınamıyor.

Depremin gösterdiği en çıplak gerçek şudur: Deprem engellenemez bir doğa olayıdır. Deprem, deprem bölgesinde olan herkesi etkiler. Ama depremden esas zarar gören, ölen, yaralanan, enkaz altında kalan yine emekçilerdir, yoksul halktır.

Deprem olayının en başından beri en çok duyulan laflardan biri, kaderci "takdir-i ilahi" lafıdır. Bu yaklaşımı herkes kendi çıkarları doğrultusunda kullanıyor. Depremin herkese karşı "eşit" davrandığının delili, sonuçta "Allah'ın işi" olarak gösteriliyor! Böylece işler "insanüstü bir güce" havale edilip gayet somut olarak varolanlar hedef olmaktan çıkarılıyor. Din, sömürücüler tarafından onların düzeninin sonsuza dek ayakta tutulması işlevini görüyor. Din, yoksul insanların büyük çoğunluğu açısından, şimdiye kadar kimsenin görmediği bir başka dünyada eşitlik için sığındığı bir kaledir. İnsanlar aniden korkunç bir uğultuyla sarsılıyor. Hâkim sınıflar kendi sorumluluklarını gözlerden gizlemenin, yakayı ele vermemenin en kolay yolu olarak işi tanrıya havale etmek oluyor. Kitleler böyle kandırılıyor. Bunlara göre: Yukarlarda bir yerlerde var olduğu sayılan bu güç öyle istemiştir, öyle olmuştur. Öyle istediyse, mutlaka bir bildiği vardır! Ya işlenen bir günahı cezalandırmıştır ya da kişiyi bir sınavdan geçirmekte, dini bütün olup olmadığını sınamaktadır. Sonuçta "takdir-i ilahi" açıklaması, ortaya çıkan korkunç sonucun gerçek sorumlularının gözlerden gizlenmesine yarayan, işçileri, emekçileri, yoksulları uyutmaya yarayan bir açıklamadır.

İstanbul depreminin gösterdiği gerçek şudur: Türk devletinin "sosyal devlet", "halkın hizmetinde devlet" vb. iddialarının içi boş balonlar olduğunu bir kez daha göstermiştir.

Halkın hizmetinde olan bir devlet, en başta Kuzey Kürdistan-Türkiye gibi önemli bir bölümü birinci derecede deprem bölgesi üzerinde bulunan bir coğrafyada, bu coğrafyaya uygun bir yerleşme planına sahip olur. Halkın hizmetinde olan bir devlet, Kuzey Kürdistan-Türkiye gibi bir ülkede her an ağır bir deprem felaketi karşısında somut bir plana sahip olur. Depremin hemen ertesinde, bu planı aksamadan uygulayacak iş bölümüne, kurumlara, maddi hazırlığa, donanıma sahip olur.

İstanbul depremi bir kez daha açıkça göstermiştir ki, bu devlet deprem konusunda en küçük bir hazırlığa sahip değildir. Deprem oluyor, ilk planda telefon iletişimi kesiliyor! Depremin gösterdiği en temel gerçeklerden biri, bütün "büyüklük", "güçlülük" böbürlenmelerine rağmen, bu devletin içi çürümüş, kof bir devlet olduğudur.

Halkların düşmanı bu devlet, güçlü ve örgütlü halk hareketi karşısında, çöken çürük binalar gibi çökmeye mahkûmdur. Halktan yana bir devlet, halk için bir devlet de ancak böyle bir devrimle yaratılabilir. Depremden çıkarılacak en önemli ders budur.

Bir depremde, işçilere, emekçilere gelebilecek zararı en aza indirgemenin dolambaçsız tek yolu, halk düşmanı, işçi-köylü düşmanı devleti, devrim depremiyle yerle bir etmektir. Yıkılanın yerine sosyalizme giden yolu açmak için işçilerin-köylülerin devrimci demokratik diktatörlüğü gereklidir.

Görev, bu devleti devrim depremiyle tarihin çöplüğüne gömmektir.

26.09.2019

Irkçılığın ve şovenizmin azdırılmasına karşı mücadele edelim. Ulusal kökeni ne olursa olsun diğer ulus ve milliyetlerden işçi ve emekçilerin kardeştir. Halklar arasında, çeşitli ulus ve milliyetlerden işçi ve emekçiler arasında birliği, dayanışmayı yükseltmek görevdir. Halkların kardeşliği düşüncesini savunmak ve bu düşünce temelinde kitleleri kazanmak görevdir. **Sömürgeci, işgalci, faşist devlete karşı mücadeleyi yükseltelim!**

BOLŞEVİK PARTİZAN